

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Apare sub conducerea comitetului de redacție compus din d-nii :

Dr. M. D. Drăcea, M. P. Florescu, I. Guguianu, N. Iacobescu, Z. Prsemitky, D. Robănescu, V. N. Stinghe,

I. Timoc și G. Turneanu

Sub președinția d-lui **PETRE ANTONESCU**

Redacția și Administrația Revistei la Casa Pădurilor

(în Ministerul de Domenii)

ABONAMENTUL 200 LEI PE AN

Problema defrișării pădurilor dela șes, din punct de vedere legal	M. P. Florescu
Un pericol național: Eroziunea	G. Ștefănescu * * *
Ridicarea în plan a pădurilor	G. Ștefănescu Gună
Contribuțiuni la problema comerțului și Industrii lemnului în România.	M. P. Florescu
Construcția fabricii de cherestea a Cooperativei forestiere „Arnota” din Costești-Bistrița (Vâlcea)	E. M. Mark
Regimul juridic al proprietății moșnenești	Ioan D. Neagu Negrițești
Racordarea planurilor	D. Ciurileanu
Aplicarea legii pădurilor comunale în Dobrogea Nouă	Mihail Fiera
Către camarazi	M. Tănăsescu Moșandrei
Legiuiri silvice: Codul silvic	I. I. Marinescu
Recenzii	D. A. Sburian
Plata pământurilor expropriate în vechiul regat și Bucovina	* * *
Informații	* * *
Decizii	* * *

BUCUREȘTI

TIPOGRAFIA „NAȚIONALĂ”, JEAN IONESCU & Co.

1, STRADA BURSEI, 1

1925

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE
AL
SOCIETĂȚEI „PROGRESUL SILVIC”
PE PERIODUL 1921—1925

Recunoscută persoană morală prin Decretul Regal No. 1630 dela 21
Aprilie 1904, cu sediul în palatul Ministerului de Domenii

Consilieri :

Ion Aleman	Ion Moldovanu
M. Boldur	Const. Opran
Al. Constantinescu	Const. Sava-Gofu
Aureliu Eliescu	Vintilă Stinghe
Mihail P. Florescu	M. Tănăsescu
Liviu Marțian	

Cenzori :

Ovidiu Crattero, C. P. Georgescu și Xenofon Sculy.

Cenzori Supleanți :

I. Comanici, Dr. Marin Drăcea și G. Turneanu.

Biroul Societății „PROGRESUL SILVIC”

Președinte : Al. Constantinescu

Vice-Președinți : Aureliu Eliescu *Secretar :* M. P. Florescu
Liviu Marțian *Casier :* N. Elefterescu

Ajutor de Secretar și Casier : Emil Niculescu

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

PROBLEMA

DEFRIȘĂRII PĂDURILOR DELA ȘES, DIN PUNCT DE VEDEERE LEGAL

Prin art. 13 din Codul Silvic din 1910 se spune textual:
Defrișarea se poate permite numai în următoarele cazuri:
a) Pentru pădurile aflate pe moșiile de câmp, când rămâne cel puțin un sfert din suprafața totală a moșiei acoperită cu păduri.

AZI :

S'a expropriat din mai toate moșiile dela câmp, o suprafață apreciabilă.

Deci, suprafața lor totală și individuală a moșiilor s'a redus. Pădurile de câmp nu s'au cam expropriat și au rămas proprietarilor.

Mulți din proprietari, vor a'și defrișa acum pădurile pe baza tocmai a art. 13 din codul silvic din 1910, adică susțin că din suprafața actuală a moșiei lor totale redobândite după expropriere (teren agricol și pădure), să li-se aprobe defrișarea pădurilor dela șes, menținând ca pădure numai 25% din suprafața actuală a moșiei redusă după expropriere, adică să raporte cei 25% de pădure din art. 13 codul silvic la suprafața de azi a moșiilor lor.

Pe de altă parte prin art. 2 din Decretul Lege No. 2596 din 25 Iunie 1919, publicat în M. O. No. 55 din 26 Iunie 1919 se spune textual :

„Defrișarea pădurilor, fie supuse sau nu regimului silvic, este oprită.

Ea va putea fi admisă numai în cazurile art. 13 al. a) b) c) d) e) f) și g) din Codul Silvic.

Deci de al. *a.* din art. 13 din vechiul cod silvic din 1910, cu privire la pădurile de șes nu vorbește nimic, *adică nu mai este admisă defrișarea pădurilor de pe moșiile de câmp în sensul de a se respecta 25 %*, împădurite din suprafața actuală a moșiilor reduse după expropriere.

Apoi prin noua modificare adusă codului silvic, prin înaltul Decret Regal No. 3775 din 1920 și publicat în M. O. No. 131 din 16 Sept. 1920, la art. 10 se spune textual:

Defrișarea tuturor pădurilor particulare mai mari de 25 Ha. este oprită; în calculul cifrei de 25 Ha. nu intră poenile. Nu se pot defrișa pădurile proprietăților particulare mai mici de 25 Ha. dacă sunt lipite de pădurile Statului.

Asemenea defrișarea va putea fi încuviințată în cazurile prevăzute de art. 13 al. *a. b. c. d. e. f.* și *g.* din codul silvic, *adică iar se elimină al. a* dela art. 13 din codul silvic din 1910, cu privire la respectarea cotei de 25 % la pădurile dela șes. Ba mai mult acum se elimină și al. *d.* din acelaș art. 13 *adică nu se aprobă defrișeri mici, „când va fi necesar a se da un perimetru mai regulat unei păduri, fără ca întinderea defrișate să treacă peste 2 % din întinderea totală a sa și fără ca suprafața defrișată să fie mai mare de 25 hectare“.*

OR,

Pe de altă parte, prin *regulamentul* pentru aplicarea legii modificatoare a codului silvic, la art. 22, din eroare se neglijează atât art. 2 din Decretul lege No. 2596 din 25 Iunie 1919 cât și art. 10 din legea modificată prin Decretul Regal No. 3775/20, căci deși și una și alta din legi elimină *al. a* din art. 13 din codul silvic 1920, *adică atât chestia defrișării pădurilor dela șes, până la $\frac{1}{4}$ din suprafața moșiilor, cât și al. d* dela art. 13 din codul silvic eliminat prin legea din 1920 pe care-l introduce complet în regulament, dar elimină acum pe *e* căci în art. 22 din regulament se spune textual:

„Defrișarea pădurilor va putea fi încuviințată și în cazurile prevăzute de art. 13, alin. *a. b. c. d. f.* și *g.* din codul silvic, precum și atunci când va fi necesar a se da un perimetru mai regulat unei păduri, fără ca întinderea defrișată să treacă peste 2 % din suprafața totală a pădurei și fără ca suprafața defrișată

să fie mai mare de 25 ha. — Toate defrișările nu se vor putea face decât în urma unei constatări.

În schimb regulamentul omite acum al. e. *dela art. 13*, tocmai cel mai *util* din punct de vedere tehnic, pentru linii de amenajamente, etc.

Semnalând aceste nepotriviri între cele două legi și regulament, adică așa zisa inadvertență rămâne în picioare că defrișarea pădurilor *dela șes* e oprită și că respectarea cotei de 25% în funcție de un nou reper, adică a suprafeței actuale a moșiilor rămase după expropriere, ar constitui un pericol pentru existența pușinelor păduri *dela șes*, dacă nu s'ar respecta legea din 1919 și 1920 și s'ar aplica prevederile art. 22 din regulament.

Pe de altă parte la Cap. IX din instrucțiunile relative la aplicarea legii pentru înființarea pășunelor comunale și care explică aplicarea art. 2 din legea înființării pășunelor comunale, se spune clar că pentru înființarea pășunelor la șes se exclud *pădurile, livezile cu pomi, grădinile, etc.*

Deci legiuitorul, față de *lipsa pădurilor dela șes, le-a protejat* chiar și la crearea islazurilor, precizând chiar și altitudinea maximă de 200 m. până unde se înțelege a se întinde șesul, enumerând și comunele chiar.

Deci nu e logic, ca după ce pădurile *dela șes* au fost ocrotite de expropriere, azi proprietarii să ceară defrișarea lor, pe motiv că suprafața moșiei lor li s'a redus, și să alege la trucul art. 22 din regulamentul modificării codului silvic care din eroare a intercalat și defrișarea pădurilor cuprinse în art. 13 al. a din codul silvic din 1910, întrucât legea modificatoare din 1919 și 1920, a omis al. a *dela art. 13* din vechiul cod silvic tocmai bazat pe instrucțiunile legii pășunilor comunale publicată în M. O. No. 138 din 24 Sept. 1920.

Acesta este *poate singurul art. bun din toată reforma agrară care ne oferă pădurile din zona de șes și pe baza numai a unei neprevederi introduse în regulament nu se poate aproba nici o defrișare a pădurilor dela șes. Deci nu se ține seamă de cota de 25% a pădurilor reperate la suprafețele actuale ale moșiilor rămase după expropriere, căci aceasta ar însemna dezastrul forestier complet dela șes.*

M. P. Florescu

UN PERICOL NAȚIONAL : EROZIUNEA

La Casa Școalelor doi oameni ai științei d. Ionescu-Sisești și M. Drăcea au ținut conferințe și au demonstrat — complexându-se — că prin modul neglijent și lăcomia de exploatare a teritoriului nostru cu pante mai repezi sau mai dulci vom ajunge la pierderea pădurilor și la distrugerea solului de sub ele, dar și la pustiirea unei mari părți din celălalt teren productiv.

Unele ziare au publicat scurte dări de seamă fără comentarii. Cu aceasta însă nu trebuie să fim satisfăcuți.

Presa trebuie să contribuie la popularizarea principiilor științei în mai largă măsură contribuind la schimbarea opiniei publice asupra unor lucruri despre cari credea altfel. Iar omul de stat să remedieze răul, căci nu e de glumă. Peste 2/3 din suprafața teritoriului național este teren cu pante mai repezi sau mai dulci. Și cu cât acest teren e mai fragil și mai favorabil vegetației, cu atât e și mai supus eroziunii, mai ales când se fac exploatări neomenești. Defrișarea neștiințifică a pădurilor, aratul și chiar pășunatul pantelor contribuiesc la progresul eroziunii, dislocându-se treptat solul, subsolul și chiar rocele primitive. Inconștient, populația duce o luptă dușmănoasă contra arboriculturii. Nici marea proprietate n'a cruțat pădurile. Acesteia nici legea n'are ce-i face. Oameni cu greutate și-au distrus și-și distrug pădurile deprecindu-și terenurile fără a-i putea cineva împiedeca. Pentru moment poate fi un câștig și încă mare: agricultura câștigă mii de hectare virgine. Dar exploatarea nerațională duce repede la pierderea altor mii de hectare în mod iremediabil, prin eroziune. Deci soluția ar fi: O exploatare științifică pe care nu numai să se mențină actuala suprafață în stare productivă, dar încetul pe încetul să se smulgă și naturii ceva. Dacă privim chestia și din alt punct de vedere, pericolul e și mai mare: Se știe că solul acoperit cu păduri constituie un strat spongios sugător și depozitar de apă ce se scurge ușor formând isoarele. Cu dispariția pădurilor dispare în bună parte și stratul umed. Râurile în a căror bazinuri nu mai sânt păduri, au în timpul ploilor un debit colosal și dispar când nu mai plouă. Asta a început să se întâmple și cu apele de la munte: Ex. Trotușul.

Morile de apă au început să recurgă la locomobile pentru suplinirea forței apei, ceea ce n'au apucat bătrânii. Explicația: Pădurile din bazinul Trotușului sunt pe isprăvite. Datoria de replantare revine tuturor măcar că focoașele au fost și sânt numai ale unora. Dragostea de plantații trebuie dezvoltată mai ales prin școala rurală. Dar cine n'a văzut școala fără un pic de vegetație în juru-le: nici un arbore, un arbust, o floare! Doar despre acestea nu se întreabă la examene.

Să ne îngrijim deci. Căci dacă pierderea teritoriului prin nepaza granițelor ar fi un dezastru — poate temporar — apoi pierderea teritoriului prin proprie pustiire ar fi un dezastru veșnic. Pământul nostru roditor, udați cu sânge, munții și dealurile cu codrii slăviți de poezii noastre, ar ajunge cu vremea un Takla-Makan al Europei.

NEAMUL ROMANESC

(20 Martie 1925)

RIDICAREA IN PLAN A PADURILOR

Într'o gospodărie silvică bine organizată, este nevoie ca în prima linie să avem planul pădurei respective, spre a'i putea cunoaște atât suprafața totală, cât și suprafețele parțiale, ocupate de diferitele categorii de arborete, suprafețe fără de cari nu se poate întocmi amenajamentul acelei păduri.

Ținând seamă de întinderea pădurei și de gradul de precizie cu care vom a obține acest plan, știința Topografiei ne pune la îndemână diferitele metode, dela cele mai simple și deci mai expeditiv și mai puțin precise, până la cele care ne dau maximum de precizie; având numai greutatea alegerei uneia din aceste metode, potrivit scopului urmărit.

Privind lucrurile mai superficial, ar părea că pentru păduri nu este nevoie la măsurarea lor de o prea mare exactitate, ci o diferență oarecare, în plus sau în minus, la o întindere mai mult sau mai puțin mare a unei păduri, n'ar avea mare importanță. Acesta a fost de sigur criteriul care s'a avut în vedere la executarea lucrărilor de măsurătoare a pădurilor Statului în ultimele 2-3 decenii, căci singura metodă care a fost utilizată,

afară de rari excepțiuni, a fost, indiferent de întinderea pădurii metoda drumuirei cu busola, cu raportare grafică cu raportorul iar calculul suprafețelor făcându-se prin metode grafice sau cu planimetrul.

Este lesne de înțeles că această metodă, destul de expeditivă și ușor de aplicat, dă rezultate tolerabile când suprafața este mică — maximum 200 Hectare — ; în schimb însă dă rezultate cu atât mai eronate, cu cât suprafața se mărește.

În ocaziuni excepționale, în decursul acestui timp, la unele păduri ale Statului și servind mai mult ca școală pentru stagiarilor silvici, s'au făcut triangulații cu instrumente perfecționate, stabilindu-se cu destulă precizie un număr suficient de puncte, de cari s'au legat detaliile, ridicate tot cu busola și raportate grafic, cum a fost cazul, după câte știu, la pădurile Pasărea și Barboși-Ghermănești (Ilfov); Piscul-Câinelui, Verbila și Cocorăști-Mislea (Prahova), executate unele de subsemnatul în colaborare cu colegii mei de promoție, sub conducerea fostului meu Profesor, Domnul Inginer consilier Silvic Petre Antonescu ; iar altele de elevii Scoalei Superioare de Silvicultură (promoțiile D-lor Drăcea, și Suhăjeanu), sub conducerea mea.

Abia în anii 1909 și 1910 s'au făcut primii pași spre progres, în ce privește exactitatea lucrărilor de ridicare în plan, când s'a abandonat cu totul busola și metodele grafice, utilizându-se pentru prima oară metodele tachimetrice, bazate pe coordonatele numerice ale tuturor punctelor ridicărei, metodă aplicată pentru prima oară de cel ce semnează aceste rânduri, la pădurile Lucieni (Dâmbovița) și Târnauca (Dorohoi) ; și în urmă la toate pădurile Casei Scoalelor, pe cari le-am ridicat în plan.

Zic că prin aplicarea acestei metode s'au făcut primii pași către progres, dar nu s'a atins însă și apogeul, căci instrumentele de cari m'am servit pentru ridicarea detaliilor erau mai mult sau mai puțin rudimentare — cercuri cu aproximațiune de un minut sexagesimal, — și numai pentru triangulații am utilizat un tachimetru cu aproximațiune de 10 secunde sexagesimale ; iar calculele erau lungi și plictisitoare, căci le făceam cu logaritmi, iar calculul suprafețelor rezultate din coordonate le făceam de asemenea prin înmulțiri cu mâna, ne având la dispoziție Table pentru calculul direct al coordonatelor, sau table de va-

lorile naturale ale liniilor trigonometrice și nici mașini de calcul.

În loc de a merge înainte pe calea progresului, în ce privește lucrările de ridicare în plan a pădurilor, după câte știu, s'a făcut din contră un mare regres, căci pentru ridicarea detaliilor s'a înlocuit busola, care cel puțin are meritul că era ușor de manipulat, prin planșetă, care și poate găsi aplicațiune practică la ridicarea detaliilor pentru o hartă, unde nu se cere decât o precizie relativă și în teren descoperit, iar nici de cum la păduri.

Oricât s'ar căzni inițiatorii acestei inovațiuni de a justifica superioritatea întrebuițării planșetei în lucrările forestiere, ar fi în zadar, căci acest instrument prezintă următoarele inconveniente.

a) Oricât de mic format ar avea, este cel mai greu instrument și cel mai dificil de purtat montată dela o stație la alta, mai ales în teren accidentat.

b) Este mai greu de manipulat și de pus în stație ca oricare alt instrument, și deci răpește mai mult timp operatorului.

c) Nu se poate lucra pe orice timp și mai ales când atmosfera este prea încărcată cu vapori de apă, căci se influențează hârtia, care este foarte higrometrică, modificându'i simțitor dimensiunile.

d) Prezintă minimum de precizie, mai ales când se utilizează metoda drumuirei—singura aplicabilă la păduri—și mai ales în teren accidentat, unde aliniamentele sunt foarte scurte, și unde trebuie a orienta planșeta pe laturi de câteva zeci de metri, cari pe plan n'au lungimi mai mari de un centimetru, astfel că toate drumuirile sunt dezorientate, iar la rezultatul final se obțin erori de neînchidere mai mari ca la orice alt instrument.

e) Pe lângă mica precizie a instrumentului, mai are o mare influență negativă și erorile inevitabile ale desenului și spre a le reduce cât mai mult, se cere multă abilitate artistică din partea operatorului, la tragerea diferitelor linii pe plan.

Aceste considerațiuni și poate și altele, fac ca planșeta să nu fi instrumentul forestierului, ci el poate fi utilizat numai la câmp deschis pentru facere de hărți, unde nu se cere precizie, sau de către ingineri improvizați, fără multe cunoștințe matematice și după noi locul acestui instrument ar fi într'un muzeu

de antichități, alături de grafometru, pantometru și nivela cu apă.

Astăzi, când științele matematice găsesc o largă aplicațiune în Topografie și când această știință a făcut uimitoare progrese, mai ales în Țara noastră, căci grație multor inovațiuni introduse, s'a ajuns la perfecționarea și în acelaș timp la simplificarea vechilor metode de lucru tachimetrice, astfel ca în minimum de timp și cu minimum de efort din partea operatorului, să se poată obține rezultate cu cea mai mare preciziune; — cred că și pentru ridicarea în plan a pădurilor trebuiește a introduce cu un moment mai curând aceste metode.

Acest fel de metode se impun astăzi cu atât mai mult, mai ales pentru uniformizare, cu cât concomitent alte două instituțiuni ale Statului, Serviciul Geografic al Armatei și Direcțiunea Cadastrului, lucrează pentru executarea Cadastrului Țării, lucrare atât de importantă și care a fost începută cu multă vreme în urmă de toate statele civilizate. Pentru realizarea acestei mari opere, Serviciul Geografic al armatei, întocmește lucrările de Geodezie, iar Direcțiunea Cadastrului execută pentru moment lucrările de măsurătoare a moșiilor expropriate pentru parcelare la săteni, a introdus cele mai perfecționate metode de lucru, tocmai în vederea viitorului Cadastru, spre a nu se mai reveni la aceleaș moșii cu o nouă măsurătoare, ceea ce s'ar traduce prin timp pierdut și cheltueli inutile.

Cum viitoarea cadastrare va cuprinde absolut întreaga suprafață a Țării, deci și pădurile, este logic ca toate lucrările viitoare de ridicare în plan a pădurilor Statului să se facă după aceleaș principii, spre a nu mai fi nevoie de o nouă remăsurare a lor, ci să rămână numai ca să se așeze planurile pădurilor pe Harta Țării la locul ce ele îl ocupă.

Fără a intra în multe detalii ale metodelor de ridicare, mă voi mărgini de a da indicațiuni de modul cum concep eu că trebuie executate lucrările de măsurătoare a pădurilor Statului, călăuzindu-mă de normele adoptate de Direcțiunea Cadastrului, publicată în Monitorul Oficial Nr. 33 din 15 Mai 1921 și Nr. 106 din 15 August 1922.

Iată aceste norme, aplicabile la păduri :

Se va face o triangulație a întregii suprafețe a pădurei, alegând în prima linie punctele de triangulație pe hotar, sau în apropiata lui vecinătate, stabilind aceste puncte la distanțe de

mint, vom reuși numai încapă îndoială ca cooperativele forestiere, în înțelesul pe care îl dăm noi, să ia ființă în timpul cel mai scurt posibil, să se multiplice în toate regiunile păduroase ale țării, acolo mai cu seamă unde starea de diviziune a proprietății țărănești reprezintă un însemnat procent, amenințând a lua o desvoltare și mai mare în viitorul apropiat.

Ca încheiere sunt de părere, dacă congresul împărtășește modul de a vedea expus mai sus, să adopte următoarea moțiune :
Congresul inginerilor silvici :

Având în vedere inconvenientele proprietății mici forestiere din punctul de vedere al pazei, al cultivei, al exploatării și al administroției, cari necesită cheltueli relativ mari.

Considerând că numai în complexe forestiere de o întin-dere mai însemnată este posibilă o cultură rațională și o pro-ducțiune anuală și susținută.

Iși exprimă dorința :

1° Ca să se aplice strict dispozițiunile art. VIII din legea din Septembrie 1920 modificătoare a codului silvic din 1910 și a decretului lege cu No. 2596/919, care prevede că în ce privește exploatarea pădurilor moșnenilor sau răzeșilor împărțite în baza art. 36 din codul silvic starea de indiviziune continuă mai departe.

2° Să se favorizeze pe baza unei legi, care urmează a se vota în viitoarea sesiune a Camerelor legiuitoare, constituirea de cooperative în vederea reunirei micilor proprietăți de păduri particulare spre formarea de complexe păduroase cât mai mari, cari să asigure continuitatea exploatării produselor principale, adică adoptarea unei exploatațiuni amenajate.

3° Să se revizuiască art. 36 din c. s., care permite împărțea în natură a pădurilor, proprietate a moșnenilor, experiența dovedind ca această dispozițiune nu a corespuns bunei intențiuni a legiuitorului din 1910.

4° Prin măsuri corespunzătoare să se oprească divizarea pădurilor proprietarilor particulari, supuse regimului silvic, prin parcelarea și vânzarea lor în loturi la țărani etc. și să se considere din punctul de vedere al exploatării asemenea împărțeli ca neexistente.

Petre Antonescu

CATEVA NOȚIUNI

PRIVITOARE LA

MODUL DE EXPLOATARE A PĂDURILOR DE RĂȘINOASE

Intenția-mi este să vedem în cele ce urmează, câteva cunoștințe referitoare la lucrările de exploatare prin tăere rasă a pădurilor de rășinoase așa cum ele se practică de către câteva societăți de exploatare din Moldova, Oltenia și Ardeal — în credința că aduc prin aceasta un modest serviciu aceluia cari ar dori să se inițieze în această direcție. Țin să menționez, că în prezența expunere voi evita pe cât posibil latura teoretică a chestiunilor, cu atât mai degrabă cu cât astfel de studii s'au făcut destul de detaliat și la noi.

Exploatarea în sens restrâns cuprinde toate lucrările de doborâre, cojire, fasonare în bușteni și scoaterea materialului lemnos preventit din tăere.

Din punctul de vedere al sezonului în care se efectuează lucrările, se disting exploatări de vară și de iarnă.

Cele dintâi încep odată cu perioada de vegetație, de obicei în primele zile ale lunii Mai și se termină — acolo unde există mijloace de transport pe timp de vară — pe la mijlocul lui Iulie, spre a se avea timp necesar pentru restul lucrărilor.

Exploatarea de iarnă se face în timpul repaosului vegetativ și se împarte în 2 perioade. Prima începe pe la mijlocul lui Septembrie, în care caz lucrarea trebuie continuată cu așa intensitate încât lemnul să fie alunecat de pe coaste înainte de căderea zăpezilor mari, a doua, pe la finea lunii Februarie și durează până în momentul când începe circulația sevei în arbori, deci aproximativ 2 luni. Bineînțeles, că în caz de ierni ușoare exploatarea se poate efectua în tot decursul sezonului hibernal.

În ce privește calitatea lemnului provenit din exploatări efectuate în diferitele perioade specificate mai sus, este necontestată superioritatea materialului lemnos exploatat în sezonul mori față de cel provenit din tăerea de vară, când lemnul, expus fiind influențelor defavorabile ale factorilor climaterici, dă un randament calitativ inferior celui dintâi.

Pe de altă parte însă, cheltuielile de exploatare în decursul iernii sunt mai ridicate — cu aproximativ 10-20%, ceteris paribus —

din cauza timpului neprielnic lucrărilor sub cerul liber, cum sunt cele de pădure, a zilelor scurte și a greutateii specifice mai mari a lemnului moment, ce influențează atât asupra manipulației buștenilor cât și a cherestei¹⁾: o împrejurare defavorabilă, uneori de importanță determinantă este și durata prea scurtă a perioadelor de lucru din campania de iarnă. În genere însă alegerea sezonului de exploatare este funcție de un complex de factori locali, precum condițiile climaterice, configurația specială a terenului, forțele de muncă disponibile, mijloacele de transport etc. etc. cari restrâng în cazuri destul de frecvente, timpul de exploatare la sezonul de iarnă.

Despre aceste din urmă ne vom ocupa mai detaliat în prezentul articol.

1) Lucrările de doborâre și cojire.

Aceste încep, precum amintim mai sus, în primele zile ale lunii Mai, sau după limbajul lucrătorilor atunci, când începe a înflori fagul.

Pentru efectuarea acestor lucrări se angajează la timp numărul necesar de lucrători, socotindu-se ca dobândirea și cojirea să fie terminate în 4—6 săptămâni.

Astfel, dacă urmează a se exploata o cantitate de c. a. 10,000 m³, pentru această lucrare vor fi angajați cel puțin 50 lucrători, calculând, că un muncitor de pădure doboară și cojește la zi²⁾ (4—8 m³) în medie 6 m³. (În timp de iarnă, cantitatea de material lemnos, doborâtă cojită și fasonată în bușteni, se reduce la 2.50—5m³ pe zi).

Lucrătorii sunt împărțiți în echipe de câte 2—5 inși, cărora li se dă spre lucrare porțiuni de pădure numite făgașe, secțiuni, postăși, martoare, dupe localități.

La lucrările de doborâre și cojire sunt a se observa următoarele reguli:

a) Doborârea se va face cu ferestreul și cu securea, încres-

1) Menționăm aici, în treacăt că lemnul provenit din tăerea de iarnă urmează a se debita în cherestea, fără întârziere, pentru a nu suferi calitativ. Deltfel intervalul între exploatarea — efectuată în orice sezon și debitația în cherestea, nu poate trece, fără pierderi considerabile, peste maximum 1^{1/2} ani.

2) Muncitorul acordant de pădure nu lucrează cu ora; prin zi de lucru înțelegem deci aci „din zori și până 'n noapte“

tându-se arborele mai întâi, cel mult $\frac{1}{3}$ din diametru, cu toporul în partea unde voim să cadă, apoi cu ferestreul în partea opusă. Pentru asigurarea căderii arborilor în direcția voită se bat, când e nevoie, în deschiderea făcută cu ferestreul pene de lemn sau de fier numite icuri.

b) Direcția ce trebuie să se dea arborelui cu ocazia doborârii este spre deal pentru a nu se zdrobi în căderea sa.

În vederea înlesnirii scoaterii materialului din parchet, se caută totodată ca trunchiul să cadă în direcția corhănirei (târârei) și paralel unul lângă altul.

c) Retezătura se face pe cât posibil aproape de colet, așa ca tulpinile rămase să nu fie mai înalte decât e motivat prin rădăcini ceceace coincide de obicei cu $\frac{1}{2}$ din diametrul dela suprafața tăeturii.

d) Pentru evitarea accidentelor, se întrerupe cu desăvârșire doborârea arborilor în caz de vânturi mari.

e) Ceuirea (curățirea de crăci) și cojirea se face cu secura, netezind trunchiul, fără a lăsa scări, pe toată suprafața lui, afară de partea cu care e așezat pe pământ, urmând ca această lucrare să fie complet terminată cu ocazia fasonării în bușteni a materialului.

f) Scoarța și crăcile se îndepărtează dela grosimea minimală în diametru a trunchiului de 10—14 cm. în sus.

După desăvârșirea acestor lucrări, arborii rămân pe loc, 6—8 săptămâni împreună cu vârfurile lor, în scopul uscării în mod uniform, prin absolvirea sevei de către vârful care mai vegetează câțva timp. Prin aceasta se diminuează intensitatea formării crăpăturilor pe suprafața buștenilor, expuși căldurilor de vară ferindu-l astfel de influențele dăunătoare ale precipitatelor atmosferice. (În cazul exploatărilor de iarnă, fasonarea în bușteni precum și retezarea vârfurilor se efectuează odată cu lucrările de doborâre și cojire a materialului, din motive lesne de înțeles).

2) Fasonarea în bușteni a materialului lemnos.

După trecerea intervalului de timp arătat mai sus, destinat uscării lemnului, se procedează la curmarea în lungimi determinate a trunchiilor și la îndepărtarea vârfurilor — lucrări ce se efectuează exclusiv cu forestierul, — precum și la terminarea completă a cojirei arborilor.

De vreme ce prin usanțele în comerțul lemnului sunt sta-

bilite anumite lungimi fixe ale chereștelei, este învederată importanța deosebită, ce trebuie să se dea curmării în bușteni a trunchiilor; aceasta cu atât mai mult cu cât eventualele greșeli făcute cu ocazia acestor lucrări nu mai sunt separabile ulterior.

Din aceste motive, dacă mai luăm în considerare dificultatea supravegherii acestor lucrări în pădure, apoi faptul că intervalul de timp dela curmarea în bușteni a materialului, până în momentul debitării în chereștea este prea îndepărtat, ca producătorul să poată cunoaște piețele de desfacere și deci dimensiunile cerute, apare indicat a se transporta lemnul din pădure în trunchi întregi, rămânând a se fasona în depositul fabricii dimensiunile conform cerințelor momentane ale piețelor.

Intrucât însă din motive de ordin tehnic materialul nu se punea scoate și transporta în trunchi întregi, aceștia se curmă în pădure în lungimi din cari poate realiza ulterior diferite categorii de dimensiuni în vederea satisfacerii cerințelor piețelor variate de desfacere. Astfel se fasonază bușteni de 10 m. (din cari rezultă 2×5 m. sau $4 + 10$ m) sau 12 m. ($= 3 \times 4$ și 2×6 m.); Lungimi de 7 m. precum și acele sub 4 m. se evită pe cât posibil.

De altfel curmarea în pădure pe loc a trunchiilor este indicată și din considerente de rentabilitate, prin alegerea și scoaterea exclusiv a materialului comercializabil.

La lungimile specificate mai sus se lasă pentru fiecare buștean fasonat în pădure o supramăsură care variază după împrejurări între 20—40 cm. astfel ca lemnul, după scăderea pierderilor cauzate prin olaritul buștenilor și a celor inerente corhănirii, scoaterii, transportului și curmării în depozitul fabricii, să aibă exact dimensiunile cerute.

3. Recepția materialului în pădure.

În vederea achitării către muncitori a lucrărilor, ce se efectuează în regulă generală în acord, apoi pentru a avea o evidență despre cantitatea obținută prin exploatare sau în sfârșit în scopul unei eventuale vânzării a lemnului în forma sa brută, se procedează nemijlocit după terminarea doborîrii și fasonării, la recepția materialului, lucrare ce se face în principiu pe locul de tăere.

Recepția se execută de regulă de o echipă de 4 inși, dintre cari unul măsoară lungimile buștenilor, un altul diametrul la mijloc, al treilea însemnează în carnet dimensiunile aflate iar ultimul bate cu ciocanul de numerotare numărul corect. De altfel numărul

persoanelor care măsoară se poate reduce după împrejurări la una singură rămânând bineînțeles ca aceasta să execute toate lucrările arătate.

Menționăm că în afară de agenții cari sunt însărcinați cu măsurarea dimensiunilor, scriitorul în carnet este deasemenea obligat a controla fiecare lemn pentru a semnală eventuale erori de măsurare precum și defectele buștenilor în scopul scăderii procentuale din cantitate a părților defectuoase.

Pentru recepție se angajează oameni tineri și de încredere, această lucrare fiind destul de obositoare iar pe de altă parte de cea mai mare importanță.

Pe timp nefavorabil lucrarea lasă adeseori mult de dorit din pricină că muncitorii sunt mai puțin scrupuloși străduindu-se a ermina cât mai curând, așa încât un control permanent și intensiv teste indispensabil.

Luându-se în considerare că în momentul recepției în pădure lemnul nu este îndeajuns uscat, se obicinuește a se scade în vederea contragerii sale ulterioare, un cm. din diametru ceace coincide aproximativ cu scăderea în volum a materialului care la molid și brad este, precum se știe de ca. 2-3%.

4. Scoaterea lemnelor.

Prin scoaterea lemnelor se înțelege strângerea lor din întreg parchetul pus în tăere și aducerea lor cu ajutorul oamenilor, eventual și al animalelor până la un loc de deposit sau de reexpediție prin mijloacele cele mai simple și economice.

Buștenii, cari dupe tăere se află împrăștiați pe toată întinderea parchetului, se corhănesc mai întâi de către lucrători cu ajutorul șapinelor, (o unealtă indispensabilă la lucrările de pădure), până la pârae sau jghiaburi de pământ, care se curăță în prealabil de orice resturi rămase de pe urma exploatării și pe care urmează a se aluneca tot materialul ce cade în acest perimetru.

Depinde aproape exclusiv de configurația și natura terenului și de anotimpul scoaterii lemnului, dacă aceste pârae se utilizează în forma lor naturală, dacă ele urmează a se căptuși și mărgini parțial sau pe toată lungimea lor cu lemne rotunde sau dacă în sfârșit se prezintă necesitatea construirii de instalațiuni mai costisitoare precum sunt scocurile de lemn uscate sau de apă.

Asupra modului de construcție al acestor instalațiuni nu vom insista aci, de vreme ce această chestiune a fost tratată destul de larg și în această revistă. *) Menționăm numai, că alegerea potrivită a diferitelor mijloace de scoatere a materialului, este momentul cel mai important la o lucrare de exploatare și necesită cunoștințe teoretice și o practică îndelungată în această direcție.

Dealtfel într'un articol viitor voi arăta detaliat diferitele metode de scoatere întrebuițate în porțiuni deosebite ale unui singur parchet precum și diferențele de prețuri pe care le-au pricinuit.

V. Mare 22/III, 926.

Ing. A. Pridie

Dir. Reg. Silv. Bistrița
Serv. exploatărilor Valeamare

*) Confer. R. P. No.9/923 și 11/923, apoi d. N. Saegiu. Construcțiuni forestiere, Mai vezi: Gayer-Fabricius, Die Forstbenutzung, Dr. Tuisho-Lorey Forstwirtschaft Abeles, Handbuch der Technik des Weichholzhandels, Apletal Forstliche Bauinvestitionen.

O VANĂTOARE DE DROPII PE BĂRĂGAN LA MĂRCULEȘTI, ELENA ȘI JIGĂLIA

Primisem răvaș dela pădurarul statului, care păzește plantațiile de salcâm din dreptul gării Mărculești depărtare cam de 5 km. de această stație, ca să viu negreșit, fiind dropii multe și încă nesperiata de vânătorii ce vin obicinuît primăvara dela București, din cari mulți, după ce au tras o mulțime de focuri, se întorc cu mâna goală, pentru că acest soi de vânat, nu se poate face decât cu pușca cu glonț, de mare precizie, și cere să fii un trăgaci de forță, pentru că tirul nu'l faci stând jos, unde ai avea puțință să ocheshi liniștit așezându-te comod, ci la ră-

Dropie

pezeală, de teama să nu sboare acest vânat fiind foarte sperios și bănuitor ; unde mai pui tremurăturile căruței cu covâlțir, care se produc fie prin adierea celui mai mic vântuleș, fie prin mișcările cailor, ori câte precauțiuni ai lua.

In fine vânătorul adevărat cearcă, se trudește, umblând ziu-lica întreagă pe largul pustiului din Bărăgan și chiar dacă nu isbândește să aibă măcar o bucată rămâne cu sufletul mulțumit de primblarea ce face prin măreția și frumusețea câmpiilor fără sfârșit, pe care se leagănă grâul verde mișcat ca valurile unei mări sub dulcea adiere a zefirului.

Numai vânătorul pălimesc hoinărind ziua întreagă pe imensitatea Bărăganului într'o zi călduță și plină de soare din luna April, când legea permite vânătoria numai la dropiile bărbați, cari atunci se adună înlocmai ca curcanii, și se rotesc pe loc, cu cozile în evantai și cu aripile lăsate în jos—poate aprecia frumusețea acestei grele vânători,—și nu o dată, m'am întors cu mâna goală, după o zi sau două de alergături în largul câmpilor.

Era pe la sfârșitul lui April 1908; obicinuiam să dau roata în fiecare primăvară de mai multe ori frumosului Bărăgan.

Aveam prietini, doi mari proprietari chiar lângă gara Mărculești cari mă găzduiau cu toată delicatețea punându-mi la dispoziție când trăsura, când căruța cu covâltir anume echipată pentru așa fel de vânat.

Mă holărăsc și plec cu trenul de Constanța împreună cu amicul meu C. H., Consulul Republicei Argentina; la gara Mărculești, coborâm, aci ne aștepta pădurarul Statului cu căruța la trenul de seara, conducându-ne la casa de pădurărie așezată cam la 5 km. de gară în mijlocul plantației de salcâm din perimetrul Mărculești.

Aveam odaie curată cu 2 paturi, îmbălsămată prin legături de ismă și busuioc atârinate la grinzile tavanului.

Ne facem comod, aranjându-ne pentru dormit cele necesare, apoi ne punem la masă, având merinde aduse de acasă pentru 2 zile; pădurarul ne mai servi un lapte cald de vacă și smântână proaspătă cu mămliguță.

Intrăm din una în alta în vorbă cu pădurarul asupra vânatului de mâne și el ne spune, că's dropioi mulți minune mare, și că n'a mai fost nimeni până atunci din vânătorii Bucureșteni, ca să-i vâre în draci; ne mai spuse cum ar fi putut să împuște el singur 2 dropioi, după ce făcuse horă cu alții, sau încăerat la bătaie așa de năprasnic, că putuse să se apropie ca la 50 pași fără ca să'l vadă, fiind atunci amețiti de dragoste, de luptă și de dușmănie dar n'avea pușca la el continuă: Numai să-i fi văzut, domnule Inspector, cum să ciocneau ca cu ciocanele, cum se mușcau de gât și se învârteau câte 1/2 ceas împrejur, până juca de-a polca, și numai, drăcia dracului, scăpa câte unul din cioc pe celalt apoi la cel mai slab și mămulică dragă, unde să răpezea, ca un turbat, cel voinic mi'l înhăța iar de gât, și'l smu-

cea și'l suceea, de-ți era mai mare mila—bată-i D-zeu să-i bată, că înveninați mai sânt la amureala și la bătaie, adicătelea cum s'ar zice ei nu știu de glumă.

Ne luăm sara bună dela pădurar—după ce i am spus să ne deștepte înainte de zorii zilei, ca să putem da roală mai de dimineața pe răcoare, când vânatu e mai puțin sperios — și să pregătească cele 2 căruțe, cu care trebuia să colindăm câmpii.

Căruța prietenului meu avea cai mai buni, și covâltir de rogojină cu 2 găuri mari pe stânga și pe dreapta, pe unde trebuia să observe câmpul și să tragă cu pușca; la căruța mea, aveam 2 mârjoage de cai, pe cari din experiență i-am înhămat lung, așa că mișcărilor lor, când se oprește echipajul—nu produc vibrațiuni prea mari, cari deranjează tirul; apoi în loc de covâltir, am adoptat tot din experiență, o garnitură cu snopi de coceni—sau de buruieni lungi, înfipite în țepușele unei corlate—de care se servesc țărani la căratul snopilor la arie, legând apoi o prăjină orizontal—cam la înălțimea pieptului, pe care răzimi carabina, când împuști; acest laț sau nua fixează mai solid snopii, cari scuturați loată ziua prin mersul căruței, s'ar desface sau ar cădea altfel. Am observat, că dropia e mai puțin bănuitoare ca la căruța cu covâltir, când punem paie sau cocieni, cu care ochiul ei ager e deprins mereu, pe când cu covâltir rar te poți apropia după primul foc la bătaie bună, ca să poți trage mai cu siguranță.

Abia ieșiți din bătătura cantonului de pădurar, și plecăm fiecare în altă parte, eu iau direcția de miază-zi, iar prietenul meu spre miază noapte, cu înțelegere ca la amiază, să revenim la canton pentru a odihniții caii și a mânca.

N'apuc a ajunge la 5-600 metrii de plantație—că și zăresc un dropioi solitar mare pe tarlăua de grâu înalt cam de o palmă; în această epocă dropioii stau aproape tot timpul sburliți întocmai ca curcanii—nume care li se dă de țărani, căci au întocmai aceeași înfățișare și obiceiuri și se găsesc, fie singuraleci, fie mai mulți adunați robindu-se ca curcanii, cum am mai spus, cu aripile lăsate și desfăcute către pământ, iar coada în evantail; se deosibește însă la vedere de curcan prin penajul alburiu; în acel timp, bărbații au gâtul umflat grozav atingând de multe ori un diametru de 10-15 cm.; femeile nu se văd

decât rare ori câte una umblând după mâncare, celelalte stând la clocit!..

Iau direcția diagonală cu căruța pe un drumușor îngust care despărțește obicinuit tarlalele și când ajung ca la 150 m. opresc fiind cu carabina gata la ochi, căci dropia nu stă jos decât câteva secunde, până ce'și dă bine socoteală, cam ce vrea cel din căruță; ochiesc liniștit, dar văd prin luneta puștei cum se mișcă țelul, din cauza mișcărilor unui cal, care dă din coadă apărându-se de muște.

Aprind focul — și mare îmi fu bucuria, când zăresc — că dropioiul se lungește la pământ!.. aștept o clipă să observ de nu mai mișcă, pentru a-i trimete al 2-lea foc, dar era trecut pe lumea cealaltă!

Căruțașul sare sprinten din căruță dând fuga mare, și'l găsește mort — îl ia în brațe și mi-l arată cât e de volnic!.. îl prohodim puțin și după ce l-am pus bine în fân la spatele căruței pornim înainte.

Se făcuse binișor ziuă; dimineața era liniștită și răcoroasă, nici o adiere de zefir nu tulbura măreția câmpului înverzit, mi-reasma de grâu verde și de rapiță înflorită, îmbălsăma văzduhul răcoros. În răsărit de soare prepelițele cu cârsteii țineau concert înveselind largul câmpiei fără margini cu cântul lor răsunător. Iată tablouri mărețe ale naturei, pe cari vânătorul mai mult ca ori cine are prilej a le întâlni și a le gusta deliciul. Aci se potrivesc minunat versul marelui bard al României, Vasile Alecsandri:

„Vânătorul soarbe în cale-i răcoreala dimineții..

„Admirând jocul luminei, pe splendoarele verdeții..

Dar las poezia câmpenească și mă reîntorc la povestirea mea:

Urmând unul din acele drumuri economice ce despart tarlalele proprietăților mari având lungimi colosale, mai văd pe dreapta un dropioi frumos, rotindu-se cu un altul pe tarlaua de grâu; ne apropiem ca la 250 pași, opresc căruța și trag două focuri fără rezultat — dropioii se ridică greoi și se duc de se așează ca la 1 km; îi urmăresc cu binocului Zeiss, care 'mi arată și distanțele.

Înaintăm pe oceanul de verdeață, care se întindea cât vezi cu ochii, întocmai ca o barcă pe luciul unei mări liniștite... dăm

curând peste alt dropioi, care mă lasă să mă apropiu ca la 200 pași; trag și cade străbătut de glonț, era o bucată frumoasă deși nu așa mare, aveam deja doi și ceasurile erau abia 6 dimineața; ziua mi-se arăta cu favoare neobicinuită, fiind că de multe ori gonisem zile întregi trăgând multe focuri, dar fără de isbândă...

A fost în adevăr, o zi cu mare noroc, căci în toată viața nu m'am mai întâlnit cu o alta la fel...

În lărgul câmpiei, întâlnim o aliă căruță, venind despre miază zi, cu un vânător! mi-a făcut multă plăcere găsind un bun cunoscut, unul din cei mai mari și mai pasionați pușcași ai țării, demnitar înalt, regretatul decedat fost Ministru M. Ph. cu care dau o salutare afectuoasă, avea D-sa un trofeu frumos!.. Ne despărțim după câteva salutări prietenești — și norocul ajutându-mă,ucid încă 3 dropioi și un cocor, până la ora 11 când soarele începuse a se face arzător, iar foamea a mă năpăsti... Mă reîntorc la casa de pădurar, unde găsesc pe amicul meu încântat, c'a ucis o dropie femelă!.. deși trăsesese multe focuri în bărbați, fără nici un rezultat. Cum mă zări, dădu fuga la mine să mă controleze, cum fac obicinuit vânătorii, curioși să vadă, dacă tovarășul l'a întrecut...

Rămase tablou când căruțașul meu — începuse a scoate din fân, unul câte unul, vânatul ucis. Nu-i venea a crede, și mă felicita călduros... i-am dat lui 2 dropioi, neavând ce face cu atâta vânat. Era foarte mulțumit, și m'a îmbrățișat frățește.

Am luat masa cu mare poftă, povestindu-ne peripețiile vânătorii, după care, fiind prinși de o moliciune somnoroasă din cauza sculatului de cu noapte, ne-am întins pe leițele așternute cu lăicere și perne țărănești f. frumoase trăgând un somn letargic de acele ce numai tinerețea le cunoaște.

Pela ora 4 după prânz plecăm spre gară, fiecare pe altă direcție, în nădejdea de a mai toca vreun dropioi; dar n'am mai avut noroc. Deși am tras câteva focuri, însă rezultatul a fost nul!..

Așa e vânătoreea de dropii și dacă ai avut șansa a face într'o zi una sau două bucăți, poți fi mulțumit și a te felicita.

Luăm trenul de Constanța și ajungem cu bine la București, înțelegi ca peste 5 zile, când era sărbătoare, să revenim!... „*lu-pul unde a mâncat măgarul fine minte și revine*” așa și noi — am revenit dar ne-am întors teleri... cu mâna goală...

Er. C. Gheorghiu

Ing. Insp. Silvic

DIN TRECUTUL PĂDURILOR ȚĂRII

*Spre a ne da seama de vicisitudinile prin cari au trecut pădurile țării și a contribui la alcătuirea istoriei lor, în timpul expoziției naționale din București, care a avut loc în anul 1906, admirabil organizată de mult regretatul profesor universitar și fost ministru, dr. C. I. Istrati, când am prezentat și eu lucrarea — **Comerțul și Industria lemnului în România**, — am cercetat prin diferite archive și biblioteci ca să-mi procur elementele necesare.*

*Cu ocaziunea publicațiunii în chestiune am utilizat câte-va dintr'insele: extrase din **Istoria Românilor** de V. A. Urechie, din **Tezaurul de Monumente istorice**, din monumentală lucrare a lui Hurmuzache, din **Uricare**, din scrierile lui Fotino, Drăghici, **Cronica Moldovei** etc.*

Ca să poată fi folosite și celelalte documente pe cari mi le-am procurat, cari de asemenea prezintă interes din punctul de vedere al scopului urmărit le dau cu acest prilej publicității. Ele urmează neapărat a fi întregite, această sarcină însă o las să o îndeplinească colegii mai tineri, căci primăverile, ca să nu zic toamnele, cari îmi stau în spinare (67 ani împliniți) au început să mă cam înpovăreze...

Pun dar acest mic mănunchiu de cunoștințe cari interesează trecutul pădurilor țării, strânse cu multe sacrificii de timp și de osteneală din nu prea iscoditele de către ai noștrii biblioteci publice, la dispoziția celor ce se vor decide a întreprinde o asemenea lucrare destinată a umplea o lacună de mult simțită în literatura noastră silvică.

Petre Antonescu

După 1774? (1217 anul Hegiriei).

Principatul Moldovei

Cheresteaua necesară zidirii celășilor să se tae din codrii Moldovei și Munteniei, să se care la locurile de trebuință; să se ia chitanțe dela *bina-emini*, și costul total al tăiatului și căreului să se scadă „din banii miriei“ a Moldovei și Munteniei, „fără a nu se scădea nici un ban“.

Uricarul III pag. 190

1774. Principatul Moldovei

Din Hațișeriful sultanului Hamid (II, 16-23)

Cheresteaua din munții Moldovei și Munteniei la cetățile din Rumelia, să se plătească din birul țării.

Anexa la pagina 28 volumul I.

V. A. Urechă

Istoria Românilor, volumul II, pagina 21.

1774. Principatul Moldovei

Hațișeriful imperial p. pronom. Moldovei dat lui Gr. Ghica.

Cheresteaua ce „din vechime” se tăia din munții Moldovei să se dea și de acum înainte (când se vor cere) pentru trebuința cetăților Rumeliei. Bina-eminii să dea chitanțe. Ea să se plătească din birul țării, atât tăiatul cât și adusul.

Uricar VI pag. 442.

1776 Moldova

M-rea Sf. Spiridon din Iași percepea venituri de la:

Șeicele mari „ce se pogoară pe Siret”, și dela șeicele mici de tot catargul ce se pogoară pe Siret, de la toată cârma, de tot trinetul, de tot șirinul mare și mic, de tot „tăhatlâcul ce se pogoară pe Siret de la tot dulapul mare și mic, dela grinzii, dela scânduri de brad și de teiu, „ce vin pe apă”.

Uricarul XIX, pagina 380

1782 Febr. Moldova

Răspuns Divanului făcut din ordinul lui C. D. Moruzi, la întrebările Guvernatorului Bucovinei.

Dumbrăvile și rădiurile sunt ale stăpânului moșiei și fără învoirea stăpânului nimeni nu poate lua lemne sau nuele, sau a dărăma. Iar codrii și pădurile meree sunt libere și oricine poate tăia și lua orice fel de lemne, fără plată, și neoprit de nimeni; însă numai locuitorii țării aceștia; iar locuitorii megiesi din țările limitrofe, sunt opriți prin firman împărătesc. Unde vor fi sate (românești) pe sub codri și păduri, „alții streini” (streini de altă țară) nu pot tăia lemne pentru trebuința lor, împrejurul acelor sate; dar mai înlăuntru, mai în fundul codrului pot și streinii să taie și să ia.

Uricarul XI, pagina 263-4.

1785 August. Muntenia

Sub Mihail Suflu.

Dumbrăvile „după obicei și după dreptate” sunt păzite (acele pentru cari e anume ordin); locuitorii oprîși a nu lua nimic din ele.

Pădurile de ghindă sunt „ferite”; locuitorii pot numai lua lemne din cele uscate și din dărămături căzute, cari nu vor fi de altă treabă decît p. foc.

Pădurile *neroditoare* nu sunt oprite; locuitori pot lua lemne pentru trebuințele caselor lor ori de ce trebuință și de foc, „că pentru aceea clăduesc”; însă numai locuitorii șezători pe acea moșie. Iar de vor vrea acei locuitori să ia lemne pentru chereștea de vânzare sau lemne de negustorie să se înțeleagă cu stăpânul moșiei și să dea dijmă, și așa vor fi liberi a lua.

V. A. Urechiiă

Ist. Rom. I pagina 425

1791 Oct. Muntenia

În diverse județe un număr de locuitori (chiar unele sate întregi) sunt *podinari*, „osebiți de orânduiala locuitorilor țării de obște”.

Au obligația de a tăia din păduri podinele și a le aduce la oraș, când se cer. Ei se jăluiesc că stăpânii de păduri nu-i lasă să taie „după cîsla ce s'au făcut din partea Divanului”. Ordin să fie ajutați de ispravnici.

V. A. Urechiiă

Istoria Românilor vol. IV pag. 359—60
vezi și pag. 363—4.

1791 Noembrie, Muntenia

Cazuri de păduri apărate, cari au fost mai de tot prăpădite în vremea războiului.

V. A. Urechiiă

Istoria Românilor vol. IV pag. 130, 131 și 132

Carte de pădure „oprită”. Totuși locuitorii au drept a tăia lemne pentru trebuințele caselor lor, pentru lemne de foc, nuiele, pari etc. fără plată; iar pentru chereștele și lemne de vânzare au a plăti adetul pământului (zeciuală); locuitorii de pe alte moșii nu au voe nimic.

Pagina 131—2

1792 Ianuarie Muntenia

Lemnele de foc ce se vând în țară plătesc vamă 1 ban la
10. „Cheresteaua adică lemnele cele lucrate“ se exportă în Turcia,
plătind vamă 10 bani de car.

V. A. Urechiiă

Ist. Rom. vol. IV pagina 235

1792 Ianuarie. Muntenia

Mihail C. Suțu

Ordine ca pentru tăierea de podine necesare pentru pavarea Bucureștiului să se facă cisluire „cu analoghie pe toate pădurile... după trebuință și după starea fiește căreia păduri“. Apoi stăpânul pădurei să 'și rânduiască câte un om ca să observe ca țăranii să nu facă vre-o stricăciune mai mult peste cislă și să 'și ia și dijma dela podinari pe un copaciu 2 parale după obicei.

V. A. Urechiiă

Ist. Rom. vol. IV, pagina 359.

1792 Oct. și Noem., Moldova

Al. C. Moruzi a luat măsură ca să proteagă tăierea pădurilor fără nici o socoteală.

Până acum, prin condica Visteriei, era holărât ca numai rediurile și dumbrăvile să fie oprite și apărate, iar luncile și pădurile merce (= întregi), adică codrii mercei (întregi) erau neapărate și liber oricare a tăia ori câte lemne ar vrea.

Aceasta a adus un mare rău. Mai ales lunca Prutului, fiindcă n'au fost până acum de loc și nici o dată poprită, ea a suferit foarte mult, ceea ce a făcut ca cheresteaua din locurile învecinate cu ea să se scumpească, fiind nevoie a se aduce acum cheresteaua mai de departe din alte păduri, aceasta pentru că n'au fost păzite pădurile „dupe cum prin alte țări“; s'a suț prețul cherestelei atâta de mare că parc'ar veni din străinătate.

Locuitorii ce aduceau spre vânzare lemne de foc, nefiind pădurile poprite căutau care copaciu este mai bun și mai drept și-l tăiau pentru foc, despicându-l ca să arate lemnele cât mai frumoase spre a lua un preț cât mai bun. Nu luau lemnele cele oborâte jos, bune de ars, dar nearătoase.

Alții doborau copaci mari și luau numai crengile de în-

cărcau carăle ca să nu se ostenească ; și lăseau tulpinele să putrezească, pe când „dintr'o tulpină ca acelea puteau să încarce 10 și 20 care“, zic boerii.

Locuitorii, ce făceau cherestea și le duceau pe plute pentru corăbii, lăiau câte 10 și 15 copaci până aflau un lemn bun de le venea la măsura ce le trebuia ; așa că pentru un lemn stricau 10 și 15, care rămâneau să putrezească în pădure.

Locuitorii apoi își ierneză mulți vitele prin pădure și le strica ariambra mai ales dumbrăvile.

Mulți din locuitori obicinuesc de tae dearândul copacii din păduri meree de o fac câmp pentru arat, nevoind să meargă să are la câmp, pentru depărtare.

Alți locuitori strică pomeții și livezile cu arbori fructiferi, nefiind vre-o poruncă de apărare a acestora.

Așa în cât multe dumbrăvi și păduri și codrii meree au rămas aproape câmp. „Așa la ținutul Sorocăi au fost niște dumbrăvi ca niște codri, „acum mai nici nu se cunosc unde au fost“ ; asemenea și în județul Covurluiului au fost câțiva codrii meree, din care cu înlesnirea se trimelea la Galați pe plute cherestea pentru trebuința Țarigradului, acum au rămas aproape câmp numai abia se cunosc ciriteii. Tot asemenea au rămas și alte păduri mari și lunci și de nu se vor lua măsuri va ajunge vremea să nu mai aibă de unde lua cherestea mare necesară Țarigradului și altor sarhaturi. Ei propun mai multe măsuri, tinzând în acelaș timp a 'și crea mari beneficii dela țăranii ce ar tăia lemne.

Măsurile propuse de boeri și aprobate de Al. C. Moruz pentru *păduri* :

1. Sub nici un cuvânt să nu se tae lemne din rediuri și dumbrăvi. *Jirul* ce se face acoloa să'l aibă stăpânul moșiei să'l vândă la *negustori și alții ce fac turme de măsuri*. Contra-venienții la acestea să se pedepsească. — Ciubuccii ce tae ciubuce din pădure să dea stăpânului din 10 unul. Din : heragii pentru vii, bețele pentru cercuri pari și nuele să dea iarăși din 10 unul ; bani înșă drept zăciuală să nu ia stăpânul moșiei. — Din lemnele căzute jos să fie liber ori care a lua fără să dea zăciuală.

2. Lunca Prutului și a Siretului și alte lunci să fie poprite a nu se strica „după obiceiul norodului celui prost“. Lemne de

foc de aici să ia numai din cele căzute jos, sau să-și taie, dar numai copaci de fag „nefiind atâta de trebuincios. Negăsind nici lemne căzute jos nici de fag, să taie din copacii cei proști, ce nu sunt de trebuință. Pentru lemnele de foc nu vor da zeciuială din 10 lemne unul. Contravenienții se pedepsesc.

3. La pădurile și codrii meree să pue stăpânii păzitori. Pentru cheresteua de negoț să se învoiască cu stăpânii și să dea zeciuială din 10 unul. Pentru cheresteua cerulă dela locuitori prin ordin domnesc, pentru cea necesară bisericilor și pentru cheresteua necesară locuitorilor șezători pe acea moșie (unde e pădurea), pentru trebuințele zidirei caselor lor, să nu dea zeciuială. Lemne de foc, din cele căzute jos, din fag ori din copacii cei proști să fie liberi ori cine a lua, fără zeciuială, atât locuitorii de pe acea moșie (cu pădure) cât și alți locuitori ori de unde ar fi.

4. Cu totul oprit a se lăta *pomii (fructiferi)* pentru nici o trebuință.

În fine boerii mai cer și Vodă aprobă ca toamna după terminarea lucrului de câmp, boerii să ceară „un ajutoriu, în chip de clacă“, dela locuitori șezători pe acele moșii, ca să iasă într'o zi sau în câteva fi trebuință cu plugurile să are și samene ghindă; iar pe unde vor fi ciritei să-i curețe ca să se înlesnească creșterea copacilor.

Uricarul I

pagina 345—352.

1792 Oct. Moldova

Anaforaua boerilor pentru protejarea pădurilor sub Alexandru Constantin Moruzi al Moldovei.

Intocmai după Uricar.

V. A. Urechiiă

Ist. Românilor vol. IV pag. 439—442.

Vezi Uricarul t...

1792 Decembre. Moldova

Alt hrisov pentru păduri întocmai ca cel mai înainte (din v. I s. II fr.). Aceste măsuri se iau: „întâi ca să nu strice pădurile, dumbrăvile, luncile și codrii în zădar, precum s'au stricat până acum, ca să vie întru cea desăvârșită „lipsă“ al doilea pen-

tru ca și stăpânii de păduri să aibă un beneficiu dela păduri etc. de pe moștile cum au acei cu moșii de câmp. Se interzice cu totul țăranilor a'și ține vitele prin pădure de mâncau jîrul și dărămând pădurea ; ci numai învoindu-se cu stăpânul moșiei, atunci să fie liberi. Este apoi interzis țăranilor a tăia pădurile și a preface locul în câmp pentru arat. Se obligă apoi țăranii și pentru clacă și a semăna ghindă.

Uricarul IV pagina 43-48.

1793 Maiu. Muntenia

A. C. Moruzi

Carte pentru pădurile din jud. Ialomița, a nu se strica, după jalba stăpânilor de moșii.

Au fost stricate cu ocazia conacului Elciului rusesc lemnele conacului.

Ordin ispravnicilor : „trebuie să nu priviți la aceste dumbrăvi, care vă sunt aproape“ ci să trimeală din vreme la păduri mari.

V. A. Urechii

Ist. Românilor vol. VI pagina 350.

1793 Martie. Muntenia

A. C. Moruzi

S'au dat jalbe la d-nii pentru rândul pădurilor și al dumbrăvilor, atât din partea proprietarilor de moșii cerând apărarea lor, cât și din partea locuitorilor că sunt popriți.

Vodă invilă pe Divaniși să facă „o teorie cu socoteală de obște la aceasta adică să cercetași și să chibzuiși nizamul cel credincios.

V. A. Urechii

Istoria Românilor vol. VI pagina 346

1794 N-bre. Muntenia

A. C. Moruzi

„în județele țarei sunt păduri în două chipuri“ : slobode fără nici o poprire de către stăpânii moșiei ; din acestea locuitorii își taie ce trebuie ; pentru lemnele de trebuințele casei lui nu dă nimic, iar pentru lemnele de negoț dă zeciuială. Pentru carul de lemne de vânzare e obicei de dă câte 4 parale. A II-a

categoria : Dumbrăvi care sunt poprite și chiar cu cărți domnești la mânele stăpânilor de moșii, pe care stăpânii le țin cu cheltuială și au și paznici din acestea locuitorii nici chiar cei ce sed pe moșie, nu au voie să taie lemne de căi pentru trebuința caselor lor și cu învoirea și știrea stăpânilor moșiei.

Sunt „zăvoaie cu plopi, cu anini, cu sălcii și cu răchiți, care acestea nu sunt poprite”; dar țărani nu merg la acelea ci merg în pădurile cele poprite (dumbrăvi); și afară de aceeași când intră în aceste păduri nu iau copacii cei căzuți și uscați, ci taie pe cei verzi, și nu taie ramurile, ci-l taie din rădăcină.

...„și dintr'această pricină s'au și împuținat pădurile, în cât în puțină vreme și chiar pentru podurile polițiilor și alte trebuințioase cherestele va fi mare isterisis“.

Deci boerii propun reînnoirea ordin la ispravnici în sensul de mai sus.

V. A. Urechiiă

Istoria Românilor vol. VI pagina 374.

1794 Decembre. Moldova

Locuitorii se jăluiesc că pe baza regulamentului pădurilor, făcut mai înainte, proprietarii fac abuzuri și-i asupresc, fie oprindu-i cu totul, fie luându-le dela toate zeciutală.

Hrisovul lui Mihail C. Șușu pentru rânduiala dregătorilor ținului.

Uricarul IV pag. 53.

1794 Muntenia

A. C. Moruzi

Sudit care cumpără (arendează) un crâng cu pațachină de dela un raia. Locuitorii i-au tăiat în silă pațachina.

V. A. Urechiiă

Istoria Românilor vol. VI, pagina 363.

1794 N-bre. Muntenia

A. C. Moruzi

Carte la ispravnici pentru păduri, să păzească nizamul (il știm) la păduri și dumbrăvi.

V. A. Urechiiă

Istoria Românilor vol. VI, pag. 373

1794 Dec. Moldova

M. Suflu

Nizam pentru păduri.

*V. A. Urechiă*Istoria Rom. vol. V pagina 532 și vol. VI.
Uricar IV pag. 213.

1795 Sept. Muntenia

*A. C. Moruzi*S'a făcut nutreț; locuitorii opriți a 'și mai băga vite prin
păduri pentru hrană în iarna ce urmează.

Ordin apoi să se păzească nizamul pădurilor în sensul știut.

V. A. Urechiă

Istoria Romanilor vol. VI pagina 380.

1796 Dec., Moldova

*Al. I. Calimah*Dumbrăvile, rediurile, pădurile și codrii „merei“ sunt apă-
rate „după domneștile condici“ și poprite ca să nu se taie de
nimeni fără de știrea și cu învoirea stăpânilor moșiei. Sunt liberi
a lua din toate acestea copacii căzuți jos, precum și copacii de
fag. Lemne de foc pot lua locuitorii, fără a da zeciuială. Dar
pentru lemne sau chereștea de negoșitorie trebuie să se învoiască.*V. A. Urechiă*

Istoria Românilor vol. VII pag. 211.

1796 Dec. Muntenia

Tabacii din București scutiți de vamă pentru scumpia ce
o strâng din țară, necesară meșteșugului lor.*V. A. Urechiă*

Istoria Românilor vol. VIII pag. 112.

1799 Dec., Moldova

Șeici și catarge veneau pe Siret; ele plăteau o dare; ase-
menea veneau pe Siret (la Galați); Sirean (G) *tahtalâc* (M),
dulapi, trunchiuri, grinzi, scânduri etc.*Uricarul I pag. 87.*

Hrisov dela C. A. Ipsilant pentru M-rea Sf. Spiridon.

1785 August

Idem un hrisov dela Al. I. Mavrocordat (întocmai), în aceeași cauză.

Uricarul I pag. 107.

1800 Febr., Muntenia

Al. C. Moruzi

Locuitori acuzați că au tăiat lemne dintr'o dumbravă poprită care aceasta le curge din lenevire și răutate, ca să nu meargă un ceas cale mai înainte, unde sunt păduri slobode ca să și taie lemne de foc cu avaeul cel obicinuit al moșiei, mai vartos că ei le aduc aicea la târg de le precupețesc și le vând cu preț bun de se folosesc“.

V. A. Urechia

Istoria Romanilor vol. VIII pag. 67

1801 Oct., Princip.

„Când vede cineva cu ce profuziune Providența a acoperit cu păduri țermii mării negre și când se gândește că în ori ce altă localitate Constantinopolul — prin chipul său de a construi și prin desele sale incendii — ar fi epuizat numai de cât pădurile cele mai vaste, nu se poate a nu-i veni în minte că vorba trivială, că e un D-zeu pentru copii și bețivi, se potrivește și turcilor de minune“.

Hurmuzache

Suplimentul I vol. II pag. 216.

1802 Martie. Muntenia

M. C. Suțu

Podinarii fac mare dărăpănare și stricăciune pădurilor, căci au obiceiul „a tăia pentru o podină câte doi și trei sau patru copaci, cu pricină că n'a ieșit podina bună, din care se stârpesc și se împușinează pădurile, care cu mulți ani îndelungați nu pot veni în starea lor“.

V. A. Urechia

Istoria Românilor vol. VIII pag. 229.

1802 N-bre. Princip.

Cheresteaua ce se va cere din țară, să se plătească prețul tăierii și căratului în bani gata de către cei însărcinați cu binalele

(bina-emină). Dar raelele să nu cumva să ducă aceste cherestele afară din hotarele țării, în altă parte.

Hatîșeriful de privilegiatele țării
(în condica lui C. Ipsilant) în tezaurul
de monumente istorice vol. II pagina 312.

1805 Februarie. Muntenia

C. A. Ipsilant

Cărți particulare pentru rânduiala tăierii pădurilor ca în urmă: Ce să taie locuitorii, ce au voie ce nu, ce să deie etc.

V. A. Urechîă
Istoria Românilor vol. VIII pagina 625.

1805 Mart. Principat.

Din tractatul între Rusia și Pôrta (în 1802?):

Art. 14. — Când va fi trebuință de lemn pentru construirea cetăților din Rumelia, acel lemn să se taie din pădurile Moldovei și Muntenia, și transportate la locurile fixate, cu condiția că lăiatul și căratul cherestelei să fie complet plălitate din (sau de) „Mali Zissyé“ a acestor 2 Provincii după chitanța semnată ce se va da de către Bina-Emini („Bissa Emini“).

Hurmuzache
supl. I v. II pag. 262

1805 Iulie. Moldova

Pe baza actelor vechi se dă un hrisov în pricina îmașului Botoșenilor. Intre altele găsim că:

„Vii mai mult de cât sunt până acum făcute pe locul acesta, împrejurul târgului, altele să nu se mai adăoge“ ?!

Uricarul
IV pag. 161.

1804 Ianuarie. Muntenia

C. Al. Ipsilant

„Pațachina ca un rod ce cu desineși se face pre pământul acelei moșii, este folos al stăpânului moșiei.“

V. A. Urechîă
Istoria Rom. vol. VIII pag. 604.

1807 Decembrie. Muntenia

Ocupația rusească

Pădurile mănăstirești și boerești se taie cu nemiluita. Nu se respectă nici chiar dumbrăvile tinere. Se taie de muscali; le trebuie lemne de foc, lemne de poduri peste ape și peste Dunăre.

V. A. Urechă

Istoria Rom. vol. IX pag. 558.

Acte din 1812. Moldova

Notițe statistice aflate la finele unui chronograf

Cherestea de tot felul; e foarte bună. Se exportă pe Prut și Siret la Dunărea și de aci pe marea Neagră la Țarigrad și alte locuri.

Uricarul XIX

pag. 284.

Acte 1812. Mold.

Notițe statistice aflate la finele unui chronograf

„Frumoasele păduri și codri n'au nici o pază și nici o orânduială în tăerea lor, mai mult se dărapănă. Chiar acea cherestea care se taie nu se exportă cu prețurile cuvenite. Din speculația tăierii pădurilor, se folosesc mai mult străinii speculanți, de cât însuși acei cu codrii și munții”.

Uricarul XIX

pag. 293.

1818. Muntenia

„Abia de câțiva ani s'au înființat vre-o cinci șase mori pentru tăiatul scândurilor, dar și aceasta se face cu mare neglijare.

Fotino

vol. III pag. 143.

1818. Muntenia.

„Lemnărie de tot felul și foarte bună se exportează o mulțime”.

Fotino

vol. III pagina 135.

1818. Muntenia

Are 570 de păduri mari cu stejari, 25 de dumbrăvi mai însemnate, afară de o mulțime care sunt fără de nume.

Fotino
vol. III pag. 128.

1810—12. Muntenia

— —
Ocupația rusească.

Diverse măsuri pentru protejarea pădurilor.

V. A. Urechiă
Ist. Rom. vol. IX pag. 541.

1819 Febr., Muntenia

— — —
Al. C. Suțu

Breasla tabacilor din București are diverse cărți (din 1802, 1803 și chiar din 1797) prin care li se acorda privilegiul ca „pentru scumpia ce strâng de aici din țară de trebuința meșteșugului lor, să nu se supere de vamă, iar vânzându-se prin târguri să plătească vamă”. Tot asemenea și „și rânza i șovârful și fruuza de măr ce le strâng tot pentru a lor meșteșug”.

Aceste privilegii s'au micșorat încă înainte de pace, iar la 1813 după pace au fost puși să plătească vamă la pei și chiar la vitele lor când le aduc la București. Asemene și pentru scumpie și pentru toate celelalte să plătească vamă. — De atunci până acum mereu am dat jălbi. — Al. Suțu îi scutește de vamă ca și mai înainte de 1813.

V. A. Urechiă
Istoria Romanilor vol. XII pag. 396—7.

1819 Martie, Muntenia

— — —
Al. N. Suțu

„Chiristigii de afară dela județele Dâmboviței, ce știu bine meșteșugul cherestelei”.

V. A. Urechiă
Istoria Romanilor vol. XII pag. 280.

1819 Decembrie
Muntenia

— — —
Al. N. Suțu

S'a încheiat un contract între vistierie cu inginerul Freiwald („Fraivalt”) prin care i s'a acordat monopolul ca „în curgere de

10 ani, să aibă voie numai Dumnealui a aduce pe apa Argeşului cherestele şi lemne de foc pentru trebuinţa poliţiei", cum şi podini pentru cele 4 poduri domneşti din Bucureşti. Intre preţurile contractului sunt şi aceste (relative numai la chestiunea plătitorei; cele relativ la exploatarea cherestelei, vezi-le pe altă fişă):

3. Câte mori stătătoare şi umblătoare vor fi pe apa Argeşului de va fi trebuinţă să taie zăgazurile morilor, poate să le taie, dar să plătească de roată pe lună câte taleri 100; asemenea şi pentru pive, pe câtă vreme vor sta morile (pivele) din pricina plutelor. Această plată să o dea tot timpul până când vor sta zăgazurile stricate; aceste zăgazuri, tot contracciul să fie dator a le face la loc, cum au fost, cu cheltuiala lui. Iar de va găsi alt mijloc ca să nu se strice zăgazurile, nici să se ia apa dela mori, nu va plăti nimic.

4. Pentru podurile de pe Argeş, alât pentru cele stătătoare pe pari cât şi pe cele stătătoare pe vase, de le va strica, să fie obligat contracciul a le face la loc, plătind, pe tot timpul cât nu vor funcţiona acele poduri, tot venitul podului.

5. Pentru vadurile de mori şi de poduri pe care au apucat a le face până acum stăpânii moşiilor, să fie volnici şi neproprii de nimeni acei stăpâni a şi le face când vor putea; însă să dea de ştire şi contracciului, pentru ca acesta să poată lua măsurile convenite ce le va socoti spre înlesnirea plutirei fără vătămare şi pagubă a acestor mori şi poduri.

6. Morile ce sunt făcute sau pot a se mai face de acum înainte pe alte ape mai mici ce se varsă în râul Argeş, adică: Potopul, Cărcinovul, Râul Doamnei, Vâlsanu, Argeşelul şi alte asemenea mai mari şi mai mici nu are voie contracciul să ia apa dela aceste mori (din susul lor) şi să o abată în râul Argeş rămânând cu acest chip morile uscate.

7. De se va întâmpla ca din pricina plutirei sau a tăierii zăgazurilor morilor, să se abată apa Argeşului cu totul dupe la mori în altă parte şi să rămână astfel morile fără apă, atunci chezaşul contracciului (care era o raia) să despăgubească acele mori până va aduce apa la loc.

8. ...Pe apa Argeşului poate aduce ori ce fel de neguţătorie va voi...

V. A. Urechiiă

1819 Decembrie
Muntenia

Al. N. Suțu

Pentru cheresteaua necesară la pavarea celor 4 poduri mari domnești din București, s'au primit propuneri dela inginerul Freiwald („Fraivald“) în privința exploatărei de cherestele și a transportului cu plute pe apa Argeșului. (Aci vom pune punctele relative la exploatare):

1. Să nu fie volnic să exporte cherestea, ducând-o în altă țară.

2. Să nu îndrăznească a tăia păduri cu sila! ci să se tocmească cu stăpânii acelor păduri „cu riza-pazar“, să le plătească sau să'i „siguripsească“ cu alt mijloc.

8. Locuitorii să nu fie proprii a aduce și ei cherestele și lemne de foc de vânzare în oraș (căci privilegiul lui Freiwald era ca în curs de 10 ani, „numai Dumnealui“ să aducă „pe apa Argeșului“ „cherestele și lemne de foc pentru trebuința poliției“ cum și podinele pentru cele 4 poduri), ci să fie toți slobozi a aduce ori ce lemne sau cherestele, sau orice lemn lucrat sau orice marfă însă numai *pe uscat*, fiindcă numitului i se dă acel (monopol) privilegiu „numai pe apa Argeșului, iar nu și într'altă parte, pe care apă poate aduce ori cel de fel de negoțătorie va voi“.

V. A. Urechiiă

Istoria Romanilor vol. XII pag. 284-5.

1819 Maiu. Muntenia.

Al. N. Suțu

Carte de apărare pentru mai multe păduri ale lui Vel Vistier Barbu Văcărescu din județul Saac; cerere de apărare încă din 1814; acum reînoire. Apărare pentru că aceste păduri, care erau „oprite și păzite cu grea cheltuială de le-au adus în starea cea mai bună“; în trecuta rezmerișă, s'au tăiat din ele pentru încrămășarea celăților peste 3000 de copaci roditori; de aceea de acum înainte să fie apărate „despre toate trebuințele locului ce vor ieși pentru tăiat, de cherestele domnești și pentru trebuințele țării și altele“.

V. A. Urechiiă

Istoria Rom. vol. XII pag. 256

1819. Muntenia

Al. N. Suflu

Cărți domnești de apărare de dușmani și păduri poprite.

V. A. Urechii

Ist. Rom. vol. XII pag. 172.

1824 Maiu. Muntenia

Ca și la Iași tot așa și la București toate străzile sunt pavate cu lemn; acestea se strică foarte repede prin enorma mulțime a echipajelor cât și prin carele țărănești ce vin cu provizii pentru populația capitalei. Cu aceasta se devastează frumosele păduri de stejar ale țării, și deja se simt efectele acestei nechibzuite tăieri a pădurilor.

Hurmuzache

Vol. X pagina 275.

Moldova

Nucii s'au împușinat de când au început a se face mobile de lemn de nuc. Erau foarte mulți în Moldova și de o grosime rară.

Drăghiciu

Vol. I pagina 26.

1826. Moldova

Cheresteaua ce se pogoară la șchela Galați să plătească 3° din valoare. Cea împărătească și domnească nici o vamă. Dar este cu totul prohibit a exporta *cheresteaua* în altă parte de cât la Țarigrad.

Cheresteaua ce se importă de aiurea liberă de ori ce vamă „spre îndemnarea celor ce o vor aduce“.

Uricarul XXII, pag. 302.

1836, Moldova

Plutele cu lemne ce se scoborau pe Siret plăteau la Vădeni o taxă, de care pe nedrept se bucura guvernul Munteniei. Deja prin Reglementul organic plutele de pe Siret erau scutite de ori ce taxe.

Comercianții de lemne din Galați au cerut guvernului să intervină pentru abolirea acestei taxe (conform Reglementului);

în acelaș timp ei cer de bună voe stabilirea acestei taxe la Galați (taxe care să'i atingă numai pe ei; sumele rezultate să servească la înfrumusețarea orașului.

Hurmuzache

Supl. I vol. V pag. 51.

1836. Ianuarie Muntenia

Căi de comunicație pe ape.

Adunarea obștească a votat o lege pentru lucrările de a face navigabile unele din râurile țării, care se vor declara propice pentru aceasta de către experți. Navigabilitatea Oltului existând deja, această Adunare a fixat următoarele taxe de cheagi (droit de péage) pe Olt pentru mărfuri, precum urmează, pentru anii 1836, 37 și 38:

1. Mărfurile de ori ce fel, cereale și băuturi vor plăti 40 parale pentru suta de ocă. 2. Cărbunii 20 parale pentru 100 de ocă. 3. Plutele încărcate cu orice fel de lemne vor plăti 3 lei fiecare, când sunt mari și 1 leu și $\frac{1}{2}$ când sunt mici. 4. Sarea nu e supusă la nici o taxă. Mărfurile încărcate pe vase (luntre) aparținând supușilor streini vor plăti cu $\frac{1}{3}$ mai mult de cât vasele române.

Notă a guvern. muntean către Consulatul Prusiei
Hurm. X, pag. 475 și 76.

Consulii tuturor puterilor protestară contra impunerii la o taxă mai ridicată a luntrelor streine pentru plutirea pe Olt.

Hurmuzache

Vol. X, pagina 477.

1841. Moldova

S'a exportat în acest an o mare cantitate de lemne. „Spicui-torul” cere ca să se ia măsuri pentru o tăiere mai sistematică a pădurilor; căci așa cum se exploatează acum pădurile, cu toată abundența de lemne ce o dau munții atât consumației interne cât și Turciei, ele — pădurile vor fi în curând distruse.

Spicui-torul moldo-român

1841, No. II pe April. Maiu, lun'e, pag. 108.

1847 Martie. Moldova

În cursul anului 1846 s'au pus în lucrare: legea care regularizează administrația averilor clirosului; legea pentru desrobirea țiganilor mănăstirești în deobște și ai Statului; și legea pentru cruțarea pădurilor prin înțelepte îngădiri (pagina 540).

Departamentul averilor bisericesti este dator, între altele și a se îndeltnici de cruțarea pădurilor aflate pe moșiile clerului. Departamentul a depus multă sânguință; până acum „s'au parchetuit“ 41.645 fălci de pădure.

Ofisul etc. pe 1846.

Hurmuzache

Supl. I vol. VI, pag. 543

1848

În cursul lui 1847 „s'au parchetuit“ 36.440 fălci de pădure pe moșiile mănăstirești; aceeași operație se va începe în primăvara anului următoriu și asupra pădurilor de pe moșiile mănăstirelor închinale.

Ofisul etc. pe 1847

Hurmuzache

Ibidem pagina 557.

1848. Moldova

„Siretiul... servește de vehicul cherestelei ce din munți se cară la Galați.

La Piatra se formează principalul depozit de cherestea, adusă aci pe Bistrița și apoi tot pe acest riu se transportă în Siret și de aci la Galați.

Princip. N. Suțu

Notițe Statistice asupra Moldovei
(Traducere de T. Codrescu) pag. 15

1850. Moldova

Din munți se scoate cherestea, care se transportă la Galați pe Bistrița „și alte pârae ce dau în Dunărea“

Manolache Drăghiciu

Cronica Moldovei pe 500 de ani. Vol. I pag. 28

1850. Moldova

Cherestea scoasă din munți se transportă la Galați pe Bistrița „și alte pârae ce dau în Dunărea“ La Galați o cumpără neguțătorii streini și o transportă pe mare, „în porturile mari unde se durează corăbiile“

În Constantinople cele mai multe case sunt făcute cu lemn din Moldova.

Ea aduce un venit anual de mai multe milioane de lei. Mai înainte de 1828 cheresteaua ce se cerea foarte multă la Constantinopol de turci se plătea cu fiat („prețul hotărât din Țarigrad“). Apoi era și un special slujbaș orânduit pentru cherestelele din Moldova el se numea *Direccibașa*; venea în țară să îngrijască lemnul ce se cerea; aducea cu sine măsurile după cari să se taie lemnul trebuitor. Ținuturile Bacău, Neamț și Suceava „nu făcea altă peste vară de cât cherestele turcești“ *Direccibașa* avea oamenii săi „împănați prin satele dela munte cu privigherea măsurilor“ pe lângă aceasta se mai trimiteau și într'adinși boeri ai Domniei, „eczekutori în fucerea cherestelelor ca să fie mai degrabă“

Drăghiciu

vol. I pag. 28-29

1852. Moldova

Gr. A. Ghica

După al 3-lea an a D-niei lui Ghica s'a dispus a nu se mai pava ulițele cu lemn ci cu pietre cubice. Pavagiul cu lemn avea 2 mari desavantajii: 1) Pădurile care se prăpădesc cu aceeași. 2) nu era solid trebuind a se repara de 2 ori pe an. ceea ce era cu nepuință a se face în Moldova regulat.

Drăghiciu

Vol. II pag. 230

PROCESELE DE DELICTE SILVICE

Urmărirea proceselor de delict este o sarcină în plus a șefului de ocol, pe care trebuie s'o primească, fiind unul din corectivele eficace ale stârpirii delictelor.

Ceea ce face însă pe foarte mulți șefi de ocoale să nu se prezinte în instanță — în afară de alte considerente — este lipsa de timp. Amintesc acelor care văd în această lipsă de timp, singurul impediment, o circulară a Ministerului Justiției cu No. 21752/910, dată cu ocazia aplicării codului silvic și adresată tuturor judecătoriilor rurale în care se spune că de acord cu șefii de ocoale, Judecătorii vor fixa câte o zi pe fiecare lună pentru judecarea proceselor de delict silvice. Deci două-trei zile pe lună poate sacrifica oricare șef de ocol atunci când vrea să pue puțină ordine în gospodăria ce-i este încredințată.

Utilizând circulara ministerului de justiție, am putut urmări, atât din interes personal cât și administrativ, multe procese care au prezentat un interes mai deosebit, iar rezultatele lor le voi consemna într'o serie de articole, începând cu cel de față.

• • •

Un ordin circular primit de ocoale anul trecut, spune în esență că, în conformitate cu avizul consiliului de avocați al ministerului, în cazuri de furturi de lemne cu căruțele, acestea se vor restitui proprietarilor lor imediat după dresarea actelor, întrucât ele nu intră în prevederile art. 80 c. s.

Deci, poftiți d-lor delicuenți și operați în liniște, fiindcă atunci când veți avea nenorocul să fiți prinși, căruțele sunt inviolabile, lemnele furate vor fi arse de primari sau notari, iar amenzile neînsemnate la care veți fi condamnați, le veți plăti din câștigul altor furturi nedovedite.

Așa s'ar întâmpla pretutindeni, dacă unii din șefii de ocoale n'ar interpreta drept *pripit*, avizul onoratului nostru consiliu și n'ar proceda așa cum glăsuiește art. 80 c. s. care spune că *instrumentele și zăloagele* se vor confisca, etc.

Nu mi se pare deloc nedrept și nici irevențios calificativul *pripit*, pe care un simplu student în drept îl aruncă unui aviz dat de o seamă de avocați consumați. Dar câteva procese câștigate în ciuda acestor avize și mai ales avizul dat de același

consiliu cu privire la interpretarea art. 24 c. s. pe care Casația l-a statornicit cu totul altfel, mă determină să stărui în aplicarea acestui calificativ.

Avizul, dat în pripă, privitor la interpretarea art. 80 c. s. este incomplet fiindcă nu spune de ce o căruță nu poate fi nici zălog nici instrument. Ce este atunci ; o bijuterie ? care este rostul ei în comiterea delictului ? O simplă podoabă a delicuentului sau o unealtă fără ajutorul căreia proporția furtului s'ar reduce simțitor ?

Intrebările acestea le-am pus și avocatului părții civile într'un proces desbătut în fața secției I-a trib. Vlașca, în a cărei judecată fusesem dat pentru delictul prevăzut de art. 155 c. penal (abuz de putere prin deposedarea unui particular de un bun al său). Speța era aceasta : șeful ocolului Căscioarele deține pe nedrept în curtea de reședință a ocolului, căruța unui locuitor din com. Zădariciu-Vlașca prins într'o noapte pe când căra lemne de ulm și frasin din pădurea statului Căscioarele.

Dăunatul cerea numai 30.000 lei despăgubiri !

Amintind principiul de drept că *infractorul nu poate cere daune pentru pierderile suferite la comiterea unui delict și întrucât delictul era dovedit*, tribunalul a respins acțiunea ca neîntemeiată ; iar după soluționarea procesului am depus căruța la primăria respectivă și este foarte probabil ca, cu prilejul recentelor alegeri comunale, să fi intrat din nou în patrimoniul stăpânului ei, în schimbul unui vot.

Cum rămâne, în acest caz, cu avizul ? Este sau nu pripit ? Mai putem ține seama de el ? Sau poate consiliul, dând acel aviz, a avut în vedere art. 407 din procedura civilă ? Dar textul acestui articol pomenește de uneltele care nu se pot vinde decât în anumite cazuri, iar nu de confiscare. Ori, în conformitate cu art. 80 c. s., agenții silvici nu fac o vânzare a instrumentelor și uneltelor care au servit la comiterea delictului, ci numai o confiscare, după care urmează depunerea la primăria respectivă ¹⁾.

Altă speță, alt aviz.

În cursul ernei 1924/925, Ocolul Căscioarele emite un bon de 12 d. steri pentru Ad.ția unei plăși, fără indicarea pădurii și

¹⁾ Ceea ce nu este precizat în art. 80 c. s. este faptul că nu se indica de cine se va face vânzarea uneltelor și zăloagelor confiscate. De primăria căreia i s'au depus produsele confiscării, sau de ocolul care le-a depus ? Chestiunea aceasta, care nu este lipsită de interes, n'a fost soluționată încă de justiție. La primul prilej, tot pe proprie răspundere, voi căuta să provoc o acțiune, pentru a obține interpretarea instanțelor de fond.

parchetului de unde s'ar fi putut ridica acel material, de oare ce la data emiterii bonului ocolul nu posedă material fasonat și recepționat, iar Pretorul acelei plăși cerea bonul pentru a justifica banii primiți pentru cheltuielile de încălzit, urmând ca ulterior să i se indice pădurea și parchetul din care va putea ridica materialul indicat în bon.

După exploatarea și recepția unuia din parchetele de la pădurea Căscioarele, Pretorul în chestiune, fără să mai prezinte ocolului bonul pentru a i se indica pădurea și parchetul și în lipsa brigadierului însărcinat cu distribuirea lemnului la păd. Căscioare, intră în pădure însoțit de cărăuși, amenință pe pădurar, încarcă lemnele și pleacă. Mi s'a raportat, firește, imediat această ispravă, am dresat acte pe care le-am înaintat Direcției cu rugămintea de a mă autoriza cu darea în judecată. Răspunsul a întârziat, până ce s'a cerut avizul consiliului de avocați, comunicându-mi că întrucât Pretorul plășii achitând valoarea lemnului, nu poate fi dat judecării.

Am socotit, însă, că achitarea valorii lemnului de foc nu constituie un drept al cumpărătorului de a le ridica din orice pădure sau parchet ar vrea și, pe proprie răspundere, l'am dat în judecată pe baza art. 75 și 76 c. s.

La instanța de fond s'a arătat, în esență, că simpla deținere a unei creanțe, al cărei termen — conform înțelegerii dintre părți — urma să se fixeze ulterior, nu poate îndritui pe creditor să-și execute debitorul înaintea termenului scadenței care, în speță, nu era fixat. Ori, Pretorul plășii deținea un bon care nu spunea decât că s'au achitat un număr de steri, fără indicația parchetului sau pădurii la care acel bon poate fi valorificat; iar simpla posesie a acelui bon nu putea constitui un drept cu care, prevalându-se, posesorul lui poate intra în orice pădure și ridica lemne. În caz similar, ce s'ar întâmpla cu posesorul unei ordonanțe de plată pe care nu s'a indicat Ad-ția financiară îndreptățită a o achita? Ar putea fi încasată legal de la orice Ad-ție financiară ar dori posesorul ei?

Pe temeiul acestor concluziuni, judecătoria ocolului Corbii Mari-Vlașca condamnă pe Pretorul plășii Neajlov-Vlașca la 3 luni închisoare și 5000 lei amendă.

Am scris aceste rânduri încredințat că vor fi de folos camarazilor șefi de ocoale și poate, știu eu, chiar consiliului de avocați al ministerului nostru.

Al. Ștefanopol

CEVA CARE TREBUE SPUS

In anul dela Christos, cu numărul 1926 se petrec încă lucruri cu explicație în timpul războiului, dar fără comentarii azi. Cine va voi să vadă îi arăt cu plăcere adresa, pentru deplină convingere. Până atunci cer credit.

In Tg-Ocna există un spital, fost în vremurile de fericire ale țării în proprietatea și sub îngrijirea Spiridoniei din Iași, care ca și alte instituții similare (Eforia Spitalelor din București) a fost expropriată fără milă. Statul arogându-și datoria de a îngriji bolnavii, așa cum îngrijește de șosele, căi ferate, etc. După câțiva ani de experiență a văzut, acelaș stat, că o duce cam greu din partea obligației ce și-a luat, așa că a trecut pur și simplu spitalele, la județe, ca să facă acestea ce trebuie să îndeplinească el ca autor al greșelii fără precedent de a expropria instituțiile mai sus arătate.

Prin urmare, județele au îndatorirea de a da fondurile trebuitoare pentru îngrijirea bolnavilor. Fie că n'au bani fie că cei din fruntea treburilor județene n'au fost nici odată bolnavi — în spitale — n'aș putea să spun, dar fapt sigur e că ad-țiile de spital n'au bani când e nevoie. In treacăt fie zis, n'au bani nici odată, fiindcă nu li se dă, iar atunci când e nevoie de 100.000 lei, li se acordă... 10 % adică 10.000 lei.

Concluzia o poate trage oricine: spitalele suferind, suferă bolnavii comișându-se una din cele mai mari crime.

Vreau să explic aceasta: ce crimă mai mare poate fi, decât să lași un bolnav în timp de iarnă, fără foc în sobă? Ce poate fi mai neuman, decât să operezi pe un bolnav la o temperatură de 3 grade, când chirurg și asistenți îmbrăcați tremură și le clănțănesc dinții? Ce poate fi mai urât, decât să condamni pe un om bolnav să moară de foame, fiindcă cu cei 25 lei pe zi nu poți să îi dai mai nimic.

In aceasă stare de lucruri am văzut spitalul din Tg-Ocna întâmplător, unde doctorul șef îmi spunea cu lacrimi în ochi, că a fost nevoit să taie copacii din parc, pentru a procura puțină căldură bolnavilor și mai cu seamă: să le poată pregăti o mizerabilă supă. L-am rugat să îmi arate unde a tăiat copacii și am văzut niște salcâmi uriași doborâți și niște... duzi!

Mi-a mai declarat că în ultimele două-trei săplămâni ale iernii a cheltuit personal, vre-o 10.000 lei, din buzunarul său, ca să cumpere lemne, dar a ajuns la capătul rezistențelor și a trebuit să lase parcul, deoarece strigătele sale au rămas fără ecou.

Unde și când s'au mai pomenit asemenea lucruri ?

Care țară, cu pretenții de civilizație, dă asemenea spectacole ?

Care e criteriul de a se intitula „Belgia orientului“ ? Cum să nu se ferească țăranii de spitale și să rămână a se lecu cu babele din sat ? Cum să nu moară copii cu zile, fără puțință de ajutor ? Unde ne este progresul realizat în ultimile 4 decenii ? Nu suntem oare la începutul civilizației ?

După îngroparea celor 300.000 de hectare de păduri, să fi venit rândul parcurilor ?

Și de ce nu ? Pentruce ne-am da la o parte de a satisface frebuința momentului ?

Dar ce n'am înțeles, este tocmai antiteza concepției în care trăim : Sărbătorim cu fast „sădirea pomilor“ ; trezim o cunoștință forestieră, sau mai bine zis o creem, fiindcă ea n'a existat nici odată, pentru-ca pe de altă parte să „exploatăm“ parcurile pentru încălzirea spitalelor !

Amară ironie ! !

Horia Manole

CONTRIBUȚIUNI

LA INDUSTRIALIZAREA LEMNULUI

„Marfa engleză“

În limbajul cel de toate zilele pentru precizarea „mărfei de orient“ ne servim de diviziunile și subdiviziunile sistemului metric. Cu „marfa engleză“ chestiunea se schimbă, întru'cât și Anglia se enumeră printre țările cari n'au aderat la acest sistem.

Șide aici intervine o serie întreagă de avantaje, cât și de greutăți în fabricarea și manipularea acestui soi de marfă.

Acum să precizăm câteva date, cu care, odată înarmați, să putem trece mai departe.

I

Dimensiuni și denumiri

Grosimile și lățimile se măsoară în țoli ("): un țol englezesc fiind egal cu 0,0254 m.

Se zice: „material de dimensiune“ sau mai pe românește „dulapi“, mărfei dela $1\frac{1}{2}$ „grosime în sus; marfa ce cade în dimensiuni sub această grosime, poartă numele de „material de margini“ — pe românește ar fi sinonime cu „scânduri“ și se numesc astfel pentru că la formarea unui „spanung“ (dispozitivul de aranjarea pânzelor într'un gater) aceste dimensiuni provin din marginile bușteanului ce se debitează.

Se zice: „marfă lată“ materialului ce are dela 8" în sus lățime și „marfă îngustă“, celui sub 8".

Lungimile se măsoară în fuși sau picioare ('): un fus fiind egal cu 0,305 m.

Se zice: „marfă normală“ dimensiunilor dela 9' lungime în sus; iar materialul dela 3 8' lungime inclusiv poartă numele generic de „scurtături“.

Volumul se măsoară în „standarzi“ (?) și sub diviziunile lui, ce merg până la o zecime de miime.

Având aceste date la îndemână, putem trece mai departe al studierea diferitelor categorii și sortimente, care le vom prezenta începând dela dimensiunile cele mai mari, în tabloul ce urmează.

E de notat că prima dimensiune reprezintă grosimea, iar a doua lățimea. În ceea ce privește lungimea, orice sortiment din tabloul în chestiune, se poate prezenta în lungimi dela 3—25, respectiv dela 0,915 — 7,98 m.

Bine înțeles că pentru o eventuală fabricație, totul rămâne în

funcție de tranzacția ce se încheie în concordanță cu cererea pieței la un moment dat. — În acest tablou sunt dimensiunile :

$4_n \times 12^u$	$2_n \times 6^u$	$1^{1/2}_n \times 12^u$	$\times 6^u$
" 11^u	" $5^{1/2}_u$	" 11^u	" $5^{1/2}_u$
" 10^u	" 5^u	" 10^u	" 5^u
" 9^u	" $4^{1/2}_u$	" 9^u	$1/8_n \times 1^{1/2}_u$
" 8^u	" 4^u	" 8^u	" 4^u
" 7^u	" $3^{1/2}_u$	" 7^u	" $3^{1/2}_u$
" 6^u	" 3^u	$1^{1/2}_n \times 6^{1/2}_u$	" 3^u
" 5^u	" $2^{1/2}_u$	" 6^u	$3/4_n \times 12^u$
" 4^u	" 2^u	" $5^{1/2}_u$	" 11^u
$3^{1/2}_n \times 12^u$	$1^{3/4}_n \times 12^u$	" 5^u	" 10^u
" 11^u	" 11^u	" $4^{1/2}_u$	" 9^u
" 10^u	" 10^u	" 4^u	" 8^u
" 9^u	" 9^u	" $3^{1/2}_u$	" $7^{1/2}_u$
" 8^u	" 8^u	" 3^u	" 7^u
" 7^u	" 7^u	" $2^{1/2}_u$	" $6^{1/2}_u$
" 6^u	" 6^u	" 2^u	" 6^u
" $5^{1/2}_u$	" $5^{1/2}_u$	" $1^{1/2}_u$	" $5^{1/2}_u$
" 5^u	" 5^u	$1^{1/4}_n \times 12^u$	" 5^u
" $4^{1/2}_u$	" $4^{1/2}_u$	" 11^u	" $4^{1/2}_u$
" 4^u	" 4^u	" 10^u	" 4^u
" $3^{1/2}_u$	" $3^{1/2}_u$	" 9^u	" $3^{1/2}_u$
$3_n \times 12^u$	" 3^u	" 8^u	" 3^u
" 11^u	" 1^u	" 7^u	$6/8_n \times 12^u$
" 10^u	" 2^u	" $6^{1/2}_u$	" 11^u
" 9^u	$1^{1/4}_n \times 12^u$	" 6^u	" 10^u
" 8^u	" 11^u	" $5^{1/2}_u$	" 9^u
" $7^{1/2}_u$	" 10^u	" 5^u	" 8^u
" 7^u	" 9^u	" $4^{1/2}_u$	" 7^u
" $6^{1/2}_u$	" 8^u	" 4^u	" $6^{1/2}_u$
" 6^u	" 7^u	" $3^{1/2}_u$	" 6^u
" $5^{1/2}_u$	" $6^{1/2}_u$	" $2^{1/2}_u$	" $5^{1/2}_u$
" 5^u	" 6^u	" 2^u	" 5^u
" $4^{1/2}_u$	" $5^{1/2}_u$	" $1^{1/2}_u$	" $4^{1/2}_u$
" 4^u	" 5^u	$1_n \times 12^u$	" 4^u
" $3^{1/2}_u$	" $4^{1/2}_u$	" 11^u	" $3^{1/2}_u$
" 3^u	" 4^u	" 10^u	" 3^u
$2^{1/2}_n \times 12^u$	" $3^{1/2}_u$	" 9^u	" $2^{1/2}_u$
" 11^u	" 3^u	" 8^u	" 2^u
" 10^u	" $2^{1/2}_u$	" $7^{1/2}_u$	" $1^{1/2}_u$
" 9^u	" 2^u	" 7^u	$1^{1/2}_n \times 12^u$
" 8^u	" $1^{1/2}_u$	" $6^{1/2}_u$	" 11^u
" 7^u	$1^{1/2}_n \times 12^u$	" 6^u	" 10^u
" $6^{1/2}_u$	" 11^u	" $5^{1/2}_u$	" 9^u
" 6^u	" 10^u	" 5^u	" 8^u
" $5^{1/2}_u$	" 9^u	" $4^{1/2}_u$	" 7^u
" 5^u	" 8^u	" 4^u	" $6^{1/2}_u$
" $4^{1/2}_u$	" 7^u	" $3^{1/2}_u$	" 6^u
" 4^u	" $6^{1/2}_u$	" 3^u	" $5^{1/2}_u$
" $3^{1/2}_u$	" 6^u	" $2^{1/2}_u$	" 5^u
" 3^u	" $5^{1/2}_u$	" 2^u	" $4^{1/2}_u$
" $2^{1/2}_u$	" 5^u	" $1^{1/2}_u$	" 4^u
$2_n \times 12^u$	" $4^{1/2}_u$	$7/8_n \times 12^u$	" $3^{1/2}_u$
" 11^u	" 4^u	" 11^u	" 3^u
" 10^u	" $3^{1/2}_u$	" 10^u	" $2^{1/2}_u$
" 9^u	" 3^u	" 9^u	" 2^u
" 8^u	" $2^{1/2}_u$	" 8^u	" $1^{1/2}_u$
" 7^u	" 2^u	" 7^u	" 1^u
" $6^{1/2}_u$	" $1^{1/2}_u$	" $6^{1/2}_u$	" 1^u

De exemplu: un dulap de 4" grosime și 12" lățime poate să cadă în urma unei exploatări în lungimi dela 3—26 fuși; însă din această dimensiune piața, la un moment dat, poate cere numai anumite lungimi. Pe lângă dimensiunile arătate mai sus, mai sunt o serie întregă de „lețuri“, cari se extrag din manipulația deșeurilor.

De exemplu un dulap de 4" grosime cu 12" lățime, poate să cadă în urma unei exploatări, în lungimile dela 3—26 fuși; însă din aceste lungimi piața, într'un moment oarecare, poate cere numai anumite lungimi din acest sortiment, etc.

II

Cubajul

Pentru a afla volumul unui dulap se înmulțește: grosimea, cu lățimea și cu fușii lineari (Lf) ce rezultă din înmulțirea bucăților cu lungimile lor respective în fuși.

Apoi rezultatul obținut se împarte la 144 și se obțin fușii cubici (c'). Impărțind fușii cubici la 165, dăm peste standarzi (?) și pentru a reveni la sistemul metric se înmulțește standarzii cu 4,672 obținând, însfârșit, metri cubici.

Pe scurt: gros \times lăț. \times Lf: 144 = ... C': 165 = ... ? \times 4,672 = ... m³
De exemplu: 3" \times 10" 66 buc. \times 12': 144 = 165c': 165 = 1 = 4,672 m³

Pentru ușurința calculelor sau conceput un soi de table speciale, cu ajutorul cărora cubajul se reduce simțitor.

III

Calitatea

Se uzitează împărțirea „dulapilor“ în trei clase și anume: Clasa așa zisă „superioară“, în care materialul ce cade, cu excepția celui putred, rupt și roșu, cu crăpături uzuale admise, fără găuri de insecte, totuși admițându-se petele roșii izolate.

Clasa așa zisă „inferioară“ se compune din ceea ce rămâne la sortarea de mai sus, fără a fi putred și rupt, precum și fără găuri mari de insecte.

Iar materialul ce rămâne din clasele de mai sus, poartă numirea de „brac“ sau „marfă de greutate“ pentru că se prinde pe cântar.

Materialul de margini și scurtăturile formează o singură clasă fără a fi putred și rupt; iar ce cade la această sortare trece în brac.

Bine înțeles că limitele claselor de mai sus nu se pot fixa cu putere de lege, sortarea fiind mai întotdeauna în funcție de mersul pieței care se regulează după legea cererii și a ofertei.

IV

Livrarea

Englezii obișnuiesc să cumpere mai întotdeauna „fob“, fiind astfel scutiți de a-și face de lucru cu C. F. R. prin diferite servicii de... mișcare, sau cu revizorii ce... așteaptă (?!) pentru ca să-și facă datoria, ungând fel de fel de osii aprinse din cauza încărcăturii vagoanelor... într'o parte, cum zic ei, etc!

Cumpărând astfel vânzătorul rămâne răspunzător cantitativ până la încărcarea pe vapor, el cunoscându și mai bine țara și oamenii: iar socotelile dintre ei se lichidează pe baza încărcăturii trecută în conosament (documente de vapor).

Se admite câte odată, ca preluarea calitativă să aibă loc la fabrică, respectiv la încărcarea în vagon.

Condițiunile de plată, ca de altfel orișice termene și obligațiuni luate de ambele părți, sunt funcție de transacțiunea ce se încheie.

V

Considerațiuni tehnice asupra tăerei în fereastrău.

„Marfa engleză“ pe lângă cerințele obișnuite ale mărfii de Orient este cu mult mai pretențioasă și ajungând până la 7,93 m. lungime cere o construcție specială de fabrică. Este știut că nu orișice instalație poate să taie material peste 6 m lungime.

Intr'o bună măsură întreaga manipulație a fabricii, inclusiv depozitul de bușteni, cherestea și încărcare, precum și socotelile de birou se îngreunează din cauza atâtor feluri de dimensiuni (circa 6000 inclusiv lașurile).

Materialul în majoritate cerându-se de mari dimensiuni la aceeaș cantitate de lemn rotund, întrebându-se un „span-

nung" inteligent socotit, se poate ajunge la circa 60%, randament.

— Și pentru ca într'o bună parte să se poată evita manipularea greoaie și costisitoare cu prea multe lungimi deodată, se recomandă ca tăerea în ferăstrău să se execute numai pe câte trei lungimi consecutive, cel puțin pentru un spannung, adică 9 ore cât ține ascușișul pânzelor. — Este însă cu mult mai în interesul exploatărei, respectiv a micșorării prețului de cost pe m³ cherestea fabricată, dacă tăerea a trei dimensiuni consecutive, se execută în 24 ore, sau chiar continuu până la complectarea cantității, de care eventual este nevoie. În acest ultim caz, tăerea trebuie să înceapă cu dimensiunile mari, din cari accidental pică și altele mai mici, din cauza defectelor care cer scurtarea.

VI. Concluziuni finale

— Obiectul principal al exploatărei formând dulapii, este ușor de presupus că la un spannung dat, se vor întrebuința mai puține pânze decât în cazul debitării unei mărți mai subțiri, fapt ce va face pe de o parte ca mașina să tragă mult mai ușor, neîntrebuinându-se întreg travaliul ce produce; iar pe de altă parte randamentul implicit va crește, lucru ce este de o importanță capitală în materie de ferăstrău.

— Debitând material în dimensiuni până la 7.⁹³ m. lg. tăerea în lemn rotund — respectiv cherestea — a fabricii într'un timp dat și în condițiuni egale, va fi mai ridicată, decât dacă s'ar tăia numai marfă de Orient, cu toate că în exploatarea mărfii engleze, tăerea „scharf“ nu se prea obișnuște ca la marfa de Orient de exemplu.

Aceasta se explică și prin faptul ușurinței de tăere, despre care am vorbit mai sus, precum și din cauză că un buștean de 7.⁹³ m. lg. odată prins în gater rămâne fixat în vagonete până la complectarea lui tăere; pe când la marfa de Orient pentru aceeași lungime tăiată avem o dublă manevră la gater.

Afară de această, la lungimi mari, gaterului i se poate da mai ușor întreg „steuerung“-ul (mecanismul de avansarea bușteanului în gater) decât la lungimi mai mici, cărora trebuie să li se dea un steuerung potrivit, pentru ca în mod continuu gateriștii să poată face față lucrului.

Tăerea la circulare se îngreunează simțitor din cauza materialului prea lung și mai ales cel subțire care se înconvoaie, survenind, în cazul unei lipse de supraveghere continuă, material prost tăiat și fără dimensiuni.

Deasemenea trebuie dat o deosebită atențiune ca dintr'o anumită grosime să nu se scoată decât numai lășimile uzuale și admise, fapt care contribuie simțitor la mărirea procentului de deșeuri și în acelaș timp la micșorarea randamentului, pentrucă dintr'o scândură dată nu putem întrebuința maximum de lășime.

Din cauza prea multor margini și rămășițe ce cad, pentru o fabrică cu 4 gatere un circular are în permanență de tăiat leșuri „englezești“ sau de „Orient“. Circularul special numai pentru leșuri (cu mai multe pânze) în cazul debitărei numai a mărfei engleze, cu greu și-ar găsi o întrebuințare permanentă.

Având lungimi atât de variate este dela sine înțeles, că volumul buștenilor în dimensiunile veniți dela pădure, va fi mai bine întrebuințat căzând mai pușine capete.

Ăceste credem că ar fi în câteva cuvinte esenșialul asupra „mărfei engleze“.

Dorntșoara (Bucovina)

18. XI, 1925

Ștefan P. Teodorescu

Ing. silvic

SOC. PROGRESUL SILVIC ȘI SERBAREA SĂDIREI ARBORILOR

La apelul Soc. „Progresul silvic” în diferite părți ale țării s'a serbat sădirea arborilor cu un deosebit fast, ceiace contribuie la creierea unui curent favorabil conservării pădurilor.

La Arad

Sâmbătă 17 Aprilie, toți elevii școalelor din Arad și anume : a Liceului „Moise Nicoară”, Școala medie No. 2, Liceul de fete „Elena Ghiba Birta”, Școala normală de băieți etc. cu întreg corpul profesoral s'au adunat în bulevardul din fața Primăriei Arad, de unde încolonași în coloană de marș și în sunetul fanfarei Regimentului de Infanterie au străbătut bulevardul până la pădurea *Ciala* din marginea orașului. Aci întreaga școlărie adunăși în careu în număr de peste 4000 au fost întâmpinași de *General Scărișoreanu*, comandantul Diviziei a 2-a de cavalerie și *Lt. Colonel Georgescu* Șef de Stat major și numeros public și părinți ai școlărilor.

Înainte de a se proceda la plantare, D-i Inginer Inspector silvic *M. P. Florescu*, Secretarul Societății „Progresul Silvic” a arătat în cuvinte simțite și roslite românește importanța acestor serbări, în special azi când 95% din păduri ne sunt acaparate de străini, citind școlărilor un pasaj despre serbarea sădirii arborilor datorit D-lui *I. Simionescu*, profesor la Universitatea din Iași. Mulțumind corpului militar, didactic și tuturor autorităților locale de concursul dat, se adresează în fine școlărimii cu rugăciunea de a perpetua dragostea de păduri și cultul arborilor.

Apoi în sunetul ariilor naționale cântate de fanfara militară, elevii și elevele școalelor cu concursul pădurarilor au plantat pueși în pădurea „*Ciala*”, pădure care servă ca loc de agrement orășenilor din Arad, dar care a fost distrusă în parte de Bolșevici.

Ținem să aducem mulțumiri D-lui Inginer Inspector silvic *I. Piso*, Directorul silvic din Arad, D-lui *Cinta* șeful serviciului plantațiilor și D-lui *Novak* șeful ocolului silvic, care au organizat această serbare ; D-lor Ingineri silvici *Lager*, *Pascu*, *Apostolescu*, *Magos*, *Mircea*, *Streng*, *Ioanovici* etc. cât și Doamnelor care au onorat cu prezența lor această manifestare națională și constructivă.

La Timișoara

Duminică 18 Aprilie, cu prilejul sosirii în localitate a D-lui Profesor universitar A. C. Cuza, și care a fost primit de Studenții școlii politecnice din Timișoara, la adunarea festivă, D-l Inginer inspector silvic M. P. Florescu, în urma invitației studenților școlii politecnice, a arătat efectul despăduririlor din Ardeal care a avut repercusiuni asupra inundațiilor din aceste regiuni, și că blocarea canalului Sulina e datorită în parte și depozitelor duse în suspensiune de Dunăre, a pământului fin provenit de la suprafața pădurilor care se taie barbar. Făcând apel la tineretul Școlii politecnice din Timișoara, ca în activitatea lor de Ingineri — de ori ce specialitate ar fi — să apere și să încurajeze dragostea de păduri, luând parte la toate manifestările de creațiune ca și aceia a *serbării sădirei arborilor* cari trebuie infiltrată în inima școlărimii noastre românești.

D-l Profesor A. C. Cuza, a mulțumit călduros D-lui Florescu, pentru cuvintele frumoase spuse tineretului Școlii politecnice din Timișoara despre importanța pădurilor rugând tineretul să ia o parte cât mai activă în apărarea pădurilor țării noastre.

La Lipova

Luni 19 Aprilie, la Lipova, de pe malul stâng al Mureșului, în piața centrală din fața catedralei și a ocolului silvic Lipova, se aflau adunate elevii și elevele școlilor din localitate și anume : Școala superioară de comerț

„ medie de băieți

„ „ „ fete

2 școli primare, în frunte cu D-l Revizor școlar, întreg corpul profesoral și autoritățile locale și studenții școlii politecnice detașați în lucrări.

Incolonați în coloane de marș cu drapele tricolore, au străbătut orașul pe șoseaua de pe malul stâng la Mureșului până la „Coasta Rea” din satul Lipovița.

Aci, elevilor adunați în careu de către D-l M. P. Florescu, secretarul Societății, „Progresul Silvic” în cuvinte mișcătoare, a arătat tuturor celor de față importanța acestor serbări, în special pe valea Mureșului, unde ni se distrug pădurile accelerate, rele-

vând chiar și semnalul de alarmă dat de sanctiunea Sa Dr. Miron Cristea Patriarhul României.

Făcând apel la tineret să iubească pădurile și la onoratul public să încurajeze și pe viitor aceste serbări școlare, menite de a crea o tradiție forestieră românească.

După care apoi copilașii cu ajutorul pădurarilor dela școala de pădurari din „Lipova” au plantat 1 Ha de teren steril din un islaz comunal.

Serbarea a fost onorată de prezența părintelui *Manoilă* protoereul județului.

Bereș, Șeful serviciului cadastral.

Anica, Delegatul orașului.

Stoicovici, reprezentantul justiției etc. Se aduce mulțumiri D-lor ingineri silvici *Popovici* și *Pandrea* organizatorii serbării, cât și D-lor Ingineri, *Lagler*, *Buchrainer*, *Dănilă*, *Roșescu* și conductorii silvici care au participat la această serbare.

La Comana (Vlașca)

Vineri 23 Aprilie a. c. la Comana jud. Vlașca, s'a serbat cu o deosebită solemnitate serbarea primăverii și a sădinei arborilor. In dimineața zilei de 23 Aprilie, au venit atât cu trenul de Giurgiu cât și de București, Studenții școalei Politecnice din București, studenți, studente dela Universitate, elevi de licee școli normale, primare etc. de unde apoi din gara Comana, încolonați în coloane de Marș, în sunetul fanfarei Regimentului 5 Vlașca și a orchestrei școalei Normale din Grădiște, au străbătut satul Comana până la pădure, la marginea plantațiunii din anul 1925. Aci, elevilor adunați în careu, de către D-l Inginer inspector Silvic *M. P. Florescu*, secretarul Soc. *Progresul silvic* li s'a rostit următoarele :

Iubiți cetățeni

și

Iubiți studenți și școlari

Luăm azi parte aci pentru a 2-a oară la *Serbarea Primăverii* și a *Sădinei arborilor* serbare menită a populariza foloasele ce ne aduc arborii și pădurile — cu privire la rostul ace-

stor serbări tot ceea ce a spus cândva la asemenea serbări, Inspectorul D-I Clain vi le voi repeta și acum.

În toate țările de pe lume unde cultura și unde cetățenii sunt conștienți de dreptul și datorită lor—la o anumită zi pe an, primăvara, orășanul ca și țăranul, bogatul ca și săracul, nobilul ca și cel din urmă locuitor, toți cetățenii, fărăosebire de avere sau clasă socială, merg alături cu Șeful Statului—numescă-se acel șef: Impărat, rege, președinte de republică și plantează arbori. În acele țări serbarea sădării arborilor cimentează: înfrățirea și solidaritatea claselor sociale prin muncă și cultură.

În Franța, *Asociațiunile școlare forestiere* care nu sunt altceva decât Societăți formate din elevii școlilor primare rurale, în timp de 11 ani (1899—1910) au împădurit 70 mii pogoane în câteva județe, punând în pământ 132 milioane arbori, iar lucrările lor în 1910 erau evaluate la 5 milioane franci. Azi din fericiutele aceste serbări, au început a prinde și în România, în special dela război încoace.

Sâmbătă 17 Aprilie am fost la Arad, hotarul de vest al țării unde am prezidat serbarea sădării arborilor, au asistat peste 4000 școlari în frunte cu comandantul Diviziei.

Luni 19 Aprilie, la *Lipova*, pe malul stâng al Mureșului, pe acel Mureș—de unde se taie în mod abuziv pădurile—am prezidat altă serbare a sădării arborilor—și unde toate Școlile cu autoritățile în frunte au participat la acea măreață serbare.

Am observat—*cu satisfacție*—că în fața utilului și frumosului, copii minoritarilor cu copii ahtonilor noștri, în sunetul armonios al cântecelor străbunilor noștri cântate de fanfara militară, se întreceau care mai de care de ași planta pomul ce le era destinat.

Era ceva mistic—ceva simbolic la acel hotar depărtat al țării, când vedeai acel tineret școlar plantând arbori, ca să formeze oarecum perdeaua sau cordonul de apărare al graniței noastre etnice—graniță păzită azi cu alâta mândrie de dorobanțul nostru, care până mai eri străjuia la granița convențională din Carpați.

Azi mai mult—ca ori când—când pădurile au numai dușmani—conștienți și inconștienți—e o sfântă datorie pentru noi, să apărăm, să păstrăm, să îmbunătățim și să refaceam pădurile și arborii distruși.

Secetele ce de la o vreme bântue în țara noastră, își au obârșia în despădurirea munților.

Puhoaietele recente din Ardeal, de pe cele 3 văi ale Crișului, care a cauzat ravagii colosale în avutul sătenilor noștri, își are explicația tot în despădurirea munților, căci existența pădurilor oprește topirea repede a zăpezilor împedcând inundațiile.

Impotmolirea gurilor Dunărei, azi chiar și a brațului *Sulina*, adică a plămânului României, își are explicația tot în despădurirea accelerată a munților noștri, căci apele ploilor duc în suspensiune sistematic la vale — *pământul fin de la suprafață* — care apoi depunând, continue la gurile Dunărei, face azi astfel imposibilă intrarea și eșirea vapoarelor. Și aceasta coincide tocmai cu anul 1925, când am tăiat în mod accelerat din România, Bucovina și Ardeal, cea mai mare cantitate de păduri, din câte cunoaștem noi specialiștii.

Dezastrul pădurilor din România, a ajuns punctul culminant, fapt care l'a determinat chiar și pe Sanctitatea Sa Patriarhul României Dr. Miron Cristea, ca în Senatul Român, în ședința dela 17 Martie a. c., să dea semnal de alarmă, semnal care a avut ecou chiar și în inima M. S. Regelui Ferdinand I.

Căci azi din fericire 95% din frumoșii noștri codri sunt în mâinile străinilor și în special al ovreilor, fapt care a determinat chiar actualul guvern să ia măsuri de îndreptare în frumoasa noastră Bucovină, ale căror păduri — lăsate prin testament de Ștefan cel Mare — pentru scopuri religioase, azi se taie de un străin de neam pe prețul de 8 lei mc. de brad.

În această regiune frumoasă a țării, existența pădurilor are o importanță deosebită, căci agricultura trebuie să se reazime pe pădure, lucru amintit chiar de M. S. Regele Ferdinand I la 5 Martie 1905, pe când era principe moștenitor, care a spus textual:

„Acel care pune toporul la tulpina unui arbore, nu trebuie să uite că el pregătește sicriul agriculturii”.

Nicăeri ca aci, la Dv. în regiunea aceasta eminentă agricolă a țării, cuvintele princiare de eri, regale de azi, își au înțelesul lor.

Căci nu e mai puțin adevărat, că dacă câmpul ne procură hrana cea de toate zilele, nu trebuie însă să uităm că din lemnul

din pădure orce gospodar își face casa, grajd, coșar, hambar gard etc. Din lemn sunt făcute uneltele de care se servește țăranul la munca câmpului precum: car, plug, furcă, greblă.

În leagăne de lemn ne-au culcat și desmerdat mamele noastre, din lemn sunt făcute furca și răsboiul atât de necesare oricărei gospodine.

Și tot din lemn s'au făcut sutele de mii de cruci, ca stau azi reci pe mormintele atâtor eroi, scumpi nouă Românilor.

Dar în timpul iernei sătenii din această regiune a țării, nu ș găsesc ei oare de lucru numai în pădure ?

Câte sute de mii de lei, nu intră în pungile sătenilor noștri cari se ocupă cu tăiatul, fasonatul și căraușia lemnului la București ?

Se cuvine deci să vedem în pădure, un binevoitor al nevoilor noastre, iar nu un dușman, pentru că numai astfel vom înțelege rostul zicătoarei populare :

„*Codrul este frate cu Românul*“.

Elevii tuturor școalelor, care asistă an cu an la aceste mărețe sărbători, părăsind școala vor duce în mijlocul poporului respectul de pădure.

Elevii și elevele școalelor normale să nu uite că au chemarea de a forma mintea și sufletul fiilor țării.

Peste câteva zile, ce face facem noi aci, în mic, la București, din inițiativa unor oameni de bine, se va face în mare când toate școalele din Capitală își vor da întâlnire la diferite grădini din marginea orașului spre a sărbători primăvara.

O zi de sărbătoare și pentru cultul naturii se cuvenea și la noi în România.

Sunt fericit că aci la Dv. în acest colț mănos și frumos al țării, să anunț că ceia ce a întrevăzut pe vremuri Ion Kalinderu, Spiru Haret și la 13 Martie 1921 D-l profesor universitar I. Simionescu, care spunea : că serbarea arborilor nu e numai serbarea ci *chemarea spre muncă* și care vor găsi oameni cu inimă care să dea semnalul, azi s'a realizat complet pe tot teritoriul României, datorită acelor care au știut să dea alarma și datorită publicului și școlărimii noastre, care răspund an cu an, în mod tot mai numeros la asemenea serbări.

Înainte de a încheia rostirea mea, și de a proceda la plantare operă pozitivă a generației tinere — am datoria morală

în numele Soc. „Progresul silvic“ de a mulțumi tuturor autorităților care au participat azi la sărbătoarea primăverii a sădii-*rei arborilor*, a respectului și cultului naturii cât și harnicului și neobositului coleg Ionescu, inginerul șef al ocolului silvic Comana, care a contribuit a ne aduna atât de numeroși și pentru care chiar și natura pare a fost atât de binevoitoare cu noi, cu vremea atât de calmă și soarele atât de dulce.

În aceste momente de sărbătoare, când aproape se împlinesc 10 ani dela război, mintea noastră să îndreaptă către Acel care este Augustul nostru protector al pădurilor, către acel care pe câmpul de luptă a condus la glorie armata și care în timp de pace veghează la prosperitatea țării și a neamului.

Grupați în jurul steagului tricolor, pe care stă scris: „Unire“ să zicem:

Să trăiască națiunea Română una și nedespărțită.

Trăiască M. S. Regele tuturor Românilor.

Trăiască Augusta dinastie a întregului neam Românesc.

Trăiască armata română.

Trăiască și înflorească școala românească.

Apoi de către un student al școlii politecnice (secția silvică) și de un elev al școlii normale, s'a spus în cuvinte simțite importanța acestor serbări.

După care în sunetul artiilor famfarei s'a procedat la plantarea unui hectar cu pueți de salcâm, de către studenți și elevi cu ajutorul pădurarilor.

După plantare, elevii s'au risipit în grupe în pădure, profitând de o zi frumoasă de primăvară. În parcul ocolului silvic „Comana“ a avut loc o agapă colegială oferită tuturor persoanelor oficiale, prietenilor și studenților școlii politecnice de către D-l Inginer silvic G. Ionescu, titularul ocolului.

Societatea „Progresul silvic“ mulțumește și pe această cale tuturor autorităților civile și militare, cât și corpului profesoral care au răspuns la apelul colegilor ingineri silvici, dorind ca această serbare să fie reglementată oficial în întreaga țară.

La Brebu (Prahova)

Duminică 25 Aprilie, în com. Brebu din Prahova, unde Eforia Spitalelor civile are întinse păduri date spre exploatare Cooperativei forestiere „Brebu“, din inițiativa studenților universitari creștini, s'a sărbătorit „serbarea Primăverei“.

În fața școalei primare din Brebu, erau adunași preoții, învățătorii, săteni, sătence, capii școalelor etc. și unde *D-I Inginer inspector silvic M. P. Florescu*, a vorbit de importanța cultului arborilor și conservarea pădurilor, mai ales aci în regiunea Prahovei, unde ni se desgolesc accelerat munții și râpele și torenții apar la suprafață, îndemnând poporul a'și iubi pădurile și a ajuta în opera de replantare.

O STATISTICĂ ASUPRA PĂDURILOR RUSEȘTI

Moscova. — Asupra pădurilor rusești despre cari se spune că printr'insele n'a călcat încă picior de om, statisticele din Februarie ne aduc următoarele date :

Pădurile exploatabile din întreaga Rusie Sovietică au suprafața de 962 milioane 774.000 ha. Suprafețele pădurilor diferă în întindere dela regiune la regiune.

În extremul Orient pădurile epploatabile prezintă o suprafață de 503 milioane 383.000 ha., în partea europeană a Rusiei 75.840.000 ha., în restul Asiei 303.651.000. Sporirea anuală a lemnului ajunge în Siberia 330 milioane m. c. în regiunile europene ale Rusiei 230 milioane m. c. Din aceste cantități se exploatează în ținuturile cele mai împădurite și cari se află lângă porturile Mării Albe și Oceanul Inghețat 5¹/₂ la sută, în Ural 8 la sută, în Siberia 3 la sută. În special sunt tăiați copaci aciculari, ca brazi, cedri de nord și pini. Din copacii frunziferi se taie mai ales stejari și plute. Cele mai compacte înlinderi de păduri se află în ținuturile mai puțin locuite. Transportul se face în special pe apă. În acest scop sunt folosite râurile Onega, Dvina de nord, Pecora, Ob, Enisei, Lena, Amur.

Sovietele concesionează în special pădurile cari încă n'au fost exploatare. Obiectul nouilor concesii formează: 1) pădurile

din apropierea Mării Albe și Oceanului Inghețat cari au o întindere de 16.500.000 ha. 2) cele din Extremul Orient cari se află în din apropierea porturilor și cari au o întindere de 13.500.000 ha. Din aceste păduri cu suprafața de 30 milioane ha. se exploatează anual 30 milioane m. c., fără a se atinge prosperitatea lor.

În nordul republicii sovietice rusești (Rsfors) se află încă 31 păduri concesionabile, în Ural 6, în Extremul Orient 25. Suprafețele concesiunilor de păduri din gubernia Arhanghelsk oscilază între 300 mii și 1.500.000 ha. din regiunea autonomă Komi între 240 mii și 2.000.000 ha. din Extremul Orient între 175.000 și 1.750.000 ha. (Ceps).

CONTRIBUȚII

LA

COMERȚUL ȘI INDUSTRIA LEMNULUI

La Uniunea Industriașilor din Cluj, s'a discutat o importantă chestiune, din care în esență, rezultă progresul pe care îl fac unele întreprinderi industriale din Ardeal.

Fabricile de parchete au intervenit la „Ugr“ cerând ca aceasta să facă demersurile necesare la guvern, în sensul de a se obține o reducere simțitoare a taxelor vamale de export, pentru produsele acestor fabrici.

Astăzi sunt în Ardeal 18 fabrici de parchete și producțiunea acestor întreprinderi a întrecut cu mult nevoile consumului intern.

S'a produs însă un fapt înbucurător : fabricile noastre de parchete au primit însemnate comenzi din străinătate, în special din Anglia și din Palestina.

După ce membrii de conducere ai Uniunii au examinat chestiunea, s'a hotărât să se facă de urgență intervenții la București, în sensul cererii fabricanților de parchete.

Modificarea regimului apelor

Nouile taxe fixate de Ministerul Lucrărilor Publice

Ministerul Lucrărilor Publice a adus de curând unele importante modificări în legea asupra regimului apelor din România, modificări ce urmează a fi pe curând promulgate.

Nouile taxe ce se vor percepe

În conformitate cu aceste modificări, instalațiunile de irigații de orice fel, instalațiunile permanente cari utilizează apa pentru alimentarea cazanelor cu aburi sau răcirea mașinilor motrice, instalațiunile de forță motrice și instalațiunile industriale cari întrebuințează apa pentru fabricațiune sau pentru transport, vor plăti pe viitor următoarele taxe :

Taxele pentru irigațiuni

Pentru instalațiuni de fânețe și culturi de cereale pe ha. anual 20 lei.

Pentru irigațiuni de zarzavaturi, pe ha. 130 lei.

Pentru alimentarea cazanelor și răcirea mașinilor cu aburi, pe cal putere instalat, anual 5 lei.

Pentru răcirea motoarelor cu explozie, pe cal putere instalat, anual 5 lei.

Mori, ferestrac, piese și alte instalațiuni de forță motrice cari sunt acționate prin roți hidraulice, pe cal putere instalat, anual 30 lei.

Instalațiuni de forță motrice

Instalațiuni de forță motrice acționate prin turbine, pe cal putere instalat, anual 60 lei.

Fabricile cari utilizează apa la fabricațiuni lei 200, la spălari 100 lei pentru 100 litri pe secundă anual.

Taxele la transportul lemnului

Pentru transportul lemnului libere, pe metru cub și kilometru (proporțional cu distanța și numai până la maximum 2 lei de m. c. în total), 4 bani.

Pentru transportul plutelor un leu pe metru cub.

Taxele se aplică de serviciul apelor prin o hotărâre motivată, fie pe baza elementelor primite, fie pe baza elementelor cuprinse în caetele de autorizare respective.

Contestațiile

Cei nemulțumiți cu hotărârea serviciului apelor, au dreptul să facă întâmpinare către ministerul lucrărilor publice, care decide cu avizul consiliului superior al apelor.

Intâmpinările acestea se depun în termen de 15 zile libere dela comunicarea hojărării, la serviciul apelor, care o va înainta ministerului lucrărilor publice, împreună cu dosarul respectiv.

Taxele anuale

Taxele anuale se plătesc în două rate anticipate, la 1 Ianuarie și 1 Iulie și se încasează prin organele ministerului de finanțe.

Pentru taxele neachitate la termen se va plăti o dobândă de întârziere egală cu aceia prevăzută în legea pentru unificarea contribuțiilor directe.

Posesorii cari anunță în termenul prescris datele referitoare la folosințele lor vor fi impuși la taxe dobitoite pentru tot timpul în care s'au sustras astfel dela plata taxelor aplicându-se procedura prevăzută mai sus.

De ce nu se lichidează societățile cu capital inamic

Cum sunt dăunate interesele Statului

Se știe că la ministerul de finanțe s'a instituit un oficiu de lichidare a bunurilor inamice. Acest oficiu lucrează de mai mulți ani, fără să se întrevadă un rezultat serios al lucrărilor lui. Și, așa cum a fost compus acest oficiu, a dat mai mult de lucru ministerului de finanțe, întrucât nici procesele verbale ale ședințelor nu sunt redactate într'o formă clară, ceea ce dă posibilitate instanțelor judecătorești să atace aproape toate hotărârile luate.

Din această cauză, procesele între stat și părțile interesate în lichidare au durat ani de zile, pentru ca la urmă statul să le piardă.

Pe de altă parte, acest oficiu a lucrat tot timpul în funcție de diversele intervenții politice, care au devenit un fel de teroare pentru funcționarii ministerului, mai cu seamă acum în ajun de plecarea guvernului.

Oficiul de lichidare, în ședințele lui, care de obicei au fost prezidate de d. Vintilă Brătianu, s'a ocupat aproape întotdeauna, numai de lucruri mărunte.

De abia în ultimul timp s'a adus în discuție lichidarea societăților de exploatare forestieră, și aceasta cu foarte multă teamă.

Se spunea doar în taină că se vor lichida și aceste societăți cu capital inamic.

Dar, la urma urmei de ce atâta teamă pentru acei ce distrug pădurile, știind că în curând societățile lor vor fi lichidate ?

De ce se dă posibilitatea ca bogăția țării să treacă peste hotare, ca pe urmă să se întoarcă împotriva noastră ?

Explicația e foarte simplă : Câțiva politicieni intrați proaspăt în aceste societăți au întârziat lichidarea lor.

M. P. Florescu

Expertul Ministerului de
Finanțe pentru liquidarea
averilor supușilor inamici

PRESA ȘI CULTUL ARBORELUI *

Am fost până bine de curând o țară bogată în păduri cum puține altele pe pământ. Clima fericită și belșugul agriculturii — era urmarea firească a acestei împrejurări.

Impușinându-se astăzi preste tot în Europa, îndeosebi bradul, ochii lacomi ai străinătății au căzut asupra codrilor noștri. Cruzimea exploatatrilor barbari, stările turburi de după războiu ajutate și de nesocotința țăranilor noștri, au făcut ca străvechii noștri codri să-și plece din ce în ce tot mai mult fruntea.

Slânci pleșuve, secetă, potop — iată la ce ne mai putem aștepta pe urma despăduririi munților.

În fața acestor stări de lucruri, formarea unei puternice conștiințe forestiere, se impune imperios. Serbarea *sădirii arborelui* are acest scop.

*

Serbarea sădirii arborelui la Arad.

Direcția Reg. Silvică a aranjat Sâmbătă, 17 Aprilie a. c. „Serbarea sădirii arborelui“, la care au luat parte școalele secundare din localitate : Liceul „Moise Nicoară“, Școala Normală de băieți, Liceul de fete „E. G. B.“, Școala medie „Iosiv Vulcan“, Școala medie de Stat No. 2 etc.

*) Voința poporului din Arad No. 12, din 25 April 1926

Tinerimea a fost însoțită și de numeroși oaspeți între cari remarcăm prezența următorilor domni, doamne și d-șoare

Ascaniu Crișan dir. lic. *M. Nicoară* și d-na ; *I. Dimitriu* și d-na ; *Traian Mager*, d-na *Bucurescu*, d-șoara *Droc*, d-na *Cornel Săbău*, *Nestor Blaga*, *I. Lipovan*, *St. Mănciulescu* ș. a

La orele 2 d. a. elevii împreună cu profesorii lor, însoțiți de muzica militară, au pornit în corpore spre pădurea *Ciala*, locul unde era aranjată serbarea. Aici, între asistenți am remarcat prezența D-ilor *General Scărișoreanu*, comandantul Diviziei din localitate, *D. Colonel Georgescu*, șeful de Stat Major și alți domni ofițeri ale căror nume ne scapă.

D-l Inginer Inspector *Silvic M. P. Florescu*, secretarul general al Societății Progresul Silvic din București. D-nii Insp. Silv. *Pascu Lagler*, *Novac Cinia*, *Apostolescu*, D-l Ing. *Ivanovici*, *D. Ing. Silvic Cotta*, *Sandi Mircea*, *Magoș*, *Pelle* etc. D-nii ingineri familiști împreună cu D-nele.

D. inginer *Florescu* a rostit o cuvântare, prin care arată pe scurt situația pădurilor din timpurile de azi. D-sa compară pădurea cu armata și alături de cei 800.000 ostași români, căzuți pe câmpul de luptă în războiul mondial, au căzut și alte mi de ostași fără grai — au căzut și acești soldați, falnicii arbori din mândrile noastre păduri. Indeamnă tinerimea spre muncă, după care fiecare elev plantează câte un pom. D *Florescu* întregește cuvântarea d-sale prin celirea unui pasagiu din cuvântarea *S. S. P. Miron Cristea*. Apoi mulțumește d-lui director *Piso* pentru frumoasa inițiativă de a organiza astfel de serbări reușite ca în ziua de Sâmbătă.

Ocolul Silvic a pus la dispoziția elevilor 500 covrigi și 20 litri de lapte. Imediat după gustare muzica militară a întonat arii naționale, iar asistența a întins o horă. Dansul a continuat până la ora 6 când serbarea a luat sfârșit.

*

Serbarea sădirii pomilor în Orșova. Sâmbătă în 17 Aprilie dimineața, toți elevii și elevele școlare secundare și primare, corpul profesoral și autoritățile locale s'au adunat la poligonul de tragere, unde cu deosebit fast s'a serbat tradiționala serbare a sădirii pomilor.

Serbarea o deschide d. inginer silvic *Boldescu*, care prin

cuvinte pline de entuziasm a arătat importanța serbării de astăzi al cărei frumos scop e să infiltreze în sufletul copiilor dragostea pentru sădirea și îngrijirea pomilor, care constituiesc una din cele mai mari bogății ale țării și care astăzi se află exploatată de străini de neamul și religia noastră.

Urmează câteva recitări și piramide executate de elevii școlii superioare de comerț și civile.

D. prof. Bâtea, dirijează admirabil cazul școalelor secundare, care caută bucați frumoase prin farmecul și armonia lor.

Toată lumea a luat masa pe iarbă verde, în timp ce muzica regimentului și un taraf de lăutari cântau arii naționale.

Serbarea a luat sfârșit într'o atmosferă plăcută la ora 7 seara.

Virgiliu Boeru

Inginer inspector general silvic

Directorul personalului Ad-ției Casei Pădurilor

Marți noaptea 27 spre 28 Aprilie s'a stins din viață în București, inginerul inspector g-l silvic Virgiliu Boeru, după o grea suferință de câteva zile prevenită din o răceală, contractată la Buhuș din jud. Neamț, unde fusese cu o delegație de serviciu, la pădurea afectată fabricii de postav „Buhuș”. Deci a murit la datorie.

*

Corpul neînsuflețit a fost condus de toți camarazii în frunte cu D-l V. Teodorescu subadministratorul Casei Pădurilor și toți funcționarii Casei Pădurilor de la modesta sa cameră de suferință, din Calea Victoriei, la Biserica Unită din strada Polonă.

În dreptul Palatului Societății „Progresul Silvic” unde e și sediul Casei Pădurilor, de către d-l Inginer inspector silvic M. P. Florescu, secretarul Soc. „Progresul Silvic” s'a rostit următorul discurs de adio :

Camarazi :

Am o delegație pe cât de duiosă, pe atât de grea, de a rosti cuvântul de despărțire de colegul care până acum câteva

clipe, a fost printre noi: inginerul inspector general silvic Virgiliu Boeru.

Cu ochii înecați în lacrimi de durere, durere pe care o citeșc din belșug în ochii tuturor ce-⁺ înconjoară strânși ca un mănunchiu în jurul rămășițelor lui pământești, mă voi achita de delegația delicată ce mi-a fost acordată și de astă dată extrem de delicată căci constat cu durere că din jurul lui în acest moment fatal îi lipsește tot ceia ce i-a fost mai drag pe lume: Soția și copiii care sunt departe, departe..., în altă țară peste alte granițe..., fiind astfel înconjurat numai de noi... care constituim familia forestieră și funcționarii civili cu care a colaborat până în ultimele sale clipe.

Născut în com. Lechnița de Mureș județul Mureș, în acel ținut frumos brăzdat de apa Mureșul, fiu de popor, tatăl său fiind preot, deci născut și crescut în datinele noastre creștinești. După ce a terminat Liceul din Blaj, unde a fost printre frunțași a urmat și terminat cu succes școala superioară silvică dela Schemnitz, de unde a obținut diploma de Inginer silvic.

A intrat în serviciul pădurilor Statului din Croația care a fost sub stăpânirea Habsburgică.

A fost șef de ocol la Eugine, înaintând din grad în grad, prin meritele sale proprii.

Deși căsătorit în Croația, din momentul unirei pe veci a Ardealului la România mare s'a alipit cu totul la sânul patriei mame, ideal de care era înflăcărat.

În 1920 a fost atașat pe lângă Consiliu Diriginte. — După desființarea consiliului Diriginte, a fost atașat la Direcția Pădurilor din Cluj. — Apoi când Direcția pădurilor din Cluj s'a desființat s'a atașat la Casa Pădurilor din București, la Direcția personalului, și unde și-a dat sfârșitul.

Toți care au conlucrat cu el, s'a putut convinge de caracterul său ferm, loial, sincer.

Element harnic, îl vedeai lucrând fără preget și adesea chiar și sărbătorile.

Element cinstit! Calitate atât de rară pe aceste vremuri de intervertiri de valori morale, când zilnic vedem atâția din acei unii și unele cari și prostituașa conștiința, se culcă săraci și se

scol bogați, milionari, cu palate, cu vile în Stațiunile climaterice etc.

În numele acestei calități comoară neprețuită pentru el și aceluia care trăesc din cinste, mă închin în fața rămășițelor lui pământești.

Dar ce folos! Ce folos de acește calități nobile, când s'a smuls dintre noi, atât de timpuriu, la o vârstă deabia de 54 ani! Deși a ajuns la cea mai înaltă treaptă, ce o poate ajunge un funcționar public — *inspector general* — ați văzut prea bine cu toți care am fost martori la acel modest pat de suferință, de pe care l'au și ridicat pe umeri, iubii mei camarazi, ați văzut o cameră simplă, fără mobilă, fără confort, fără..., A trăit întocmai cum trăiesc azi majoritatea din sărmanii noștri studenți, a trăit exact viața din piesa „*Heidelbergul de altă dată*“.

Aceasta e soarta tuturor funcționarilor care înțeleg a fi cinstiți... și totuși funcționarii sunt acei ce constituie pârgia de sprijin al acestui neam.

Virgiliu Boeriu, a fost și un bun român a înțeles a se sacrifica până în ultimele clipe pentru corpul silvic și pentru țara care i-a fost atât de drag, chiar departe de scumpa lui soție și copii care azi la *Zagreb* ar fi primit vestea tristului desnodământ.

Și, când văd arborat drapelul de doliu d'asupra palatului nostru, — unde am făcut acest popos din drum, — drum ce-l face acum Boeriu pentru ultima oară, pentru ultimul adio ce și-l ia dela noi, mă copriind lacrimile, când văd cu ce începem să inaugurăm palatul nostru...

În numele Societății „*Progresul Silvic*“ și al corpului silvic român, în fața rămășițelor lui, depun ultimul salut atât al colegilor cât și — funcționarilor ce l'au cunoscut.

Vom păstra veșnic în inimile noastre personalitatea aceluia ce a fost printre noi „*Virgiliu Boeriu*“.

Și acum, cu toții să-l conducem până la acea *bisericuță Unită*, ce i-a fost lui atât de drag, pentru că tot în astă seară, să ia drumul către acel frumos ținut al Ardealului desrobii spre a fi înmormântat în satul lui natal, așa cum a fost dorința în ultimele sale clipe.

Adio, dragă coleg!

După care carul funebru s'a pus în mers înconjurat de toată Casa Pădurilor, până la *bisericuța Unită* din strada Polonă,

unde de către preotul unit, după sfârșitul serviciului divin, s'a rostit o frumoasă cuvântare arătând calitățile sufletești ale lui Virgiliu Boeriu.

La ora 5 p. m. corpul său a fost transportat dela Biserică la gara de nord, înconjurat de colegi și funcționari, urmând în frunte cu d-l I. Comanici subadministratorul Casei Pădurilor, pentru ca cu acceleratul de noapte să plece către Valea Mușului.

Delegații Societății „Progresul Silvic” și ai Casei Pădurilor, care au plecat la mormânt au fost d-nii Emil Mihalescu, Dem. Robănescu și I. Fonai. Lentele dela carul funebru a fost purtate de d-nii I. Comanici, Gh. Năstăsescu, I. Fonay și Leon Vasiliu.

De către Ad-ția Casei Pădurilor, Soc. „Progresul Silvic” și funcționari civili s'au depus câte o coroană precum și numeroase jerbe de flori naturale de către prieteni.

Și așa a plecat pe negândite dintre noi Bucureștenii și Virgiliu Boeriu.

Anastasa Dumbraveanu

Inginer subinspector silvic (pensionar)
Fost șeful ocolului silvic Lucieni (Dâmbovița)

S'a slins în vârsta de 52 de ani, după o grea boală (ulcer la stomac).

A fost înmormântat în Târgoviște la 17 Februarie a. c.

La înmormântare a luat parte colegii noștri: Victor Priboianu și Poenariu și personalul pădurii de la ocolul Lucieni și Târgoviște.

S'au depus 2 coroane din partea colegilor și personalului.

De către colegul Priboianu, în cuvinte bine simțite s'a arătat calitățile dispărutului, scoțând, în relief: *cinstea și nobleța* ce l'a caracterizat întotdeauna.

Societatea „Progresul silvic” își exprimă și pe această cale, regretul despărțirii de acest coleg.

I. D. IVĂNESCU

Inginer subinspector silvic (pensionar)

Duminică 25 Aprilie 1926, a fost înmormântat la Craiova Inginerul Inspector Silvic pensionar I. D. Ivănescu fost până în ultim șef de ocol silvic la Buccovăț.

La înmormântarea sa a luat parte D-l Insp. g-l Silvic Emil Mihalescu care în numele Soc. „Progresul Silvic” a arătat meritele defunctului ca specialist, bun părinte și mai ales ca bun român. A mai asistat la înmormântare D-l Inspector silvic V. Statescu, și tot personalul pădurilor din localitate, Societatea „Progresul silvic”, în numele tuturor camarazilor exprimă și pe această cale, condolențe îndureratei familii.

Informațiuni

Plantații în valoare de 1 miliard lei distruse de foc

Londra, 4 (Rador). — Aflăm din Melbourne că la Plenty Rangers în Statul Victoria, s'a declarat un incendiu care a distrus plantațiile evaluate la 1 milion de lire sterline și amenință plantațiile de molift având aceiaș valoare.

* *

D-I Inginer inspector g l silvic I. Aleman, a fost numit Comisarul guvernului al pădurilor grănicerilor dela Bistrița Năsăud, iar D I Inginer inspector silvic Al. Popescu a fost numit comisar al Guveranului la pădurile comunităței de avere din Caransebeș.

D-lor sunt primii comisari specialiști ai guvernului, în asemenea întreprinderi și dorim ca și pe viitor asemenea însărcinări să se dea numai specialiștilor.

* *

Duminică 2 Mai a. c. la Comana a avut loc serbarea tradiționalului 1 Mai. Toți D-nii Ingineri silvici din capitală și împrejurimi, își au dat întâlniri în aceia zi, pentru strângerea rândurilor colegiale.

* *

A apărut „Anuarul corpului tehnic silvic“, pe 1925.

D-nii ingineri cari doresc a'l avea, sunt rugați a trimite prin mandat poștal suma de 40 lei, pe adresa D lui N. Elefterescu, casierul Societăței „Progresul silvic” spre a li se trimită apoi anuarul.

E necesar ca acest anuar să nu lipsească din biblioteca ori căruia inginer silvic.

* *

Amânarea congresului silvic

Domnule și iubite Coleg,

Avem onoare a vă încunoștința că din cauza alegerilor parlamentare cari vor avea loc dela 25 Maiu înainte, cât și a timpului întârziat din acest an, care reclamă ca o mare parte din personalul Silvic superior să

conducă pe teren plantațiunile din munți chiar în prima jumătate a lunii Maiu ; Adunarea Generală cât și congresul anual ce urmau să aibă loc la 10 Maiu a. c., **se amână irevocabil pentru Duminică 20 lunie a. c.**

La timp vi se va trimite și programul detaliat al congresului.

Cu acest prilej, vă rugăm călduros de a trimite Societății noastre, comunicările la problemele enunțate a fi discutate în congres, cel mult până la 15 Maiu a. c., pentru a putea fi cercetate de Comitet și dispune astfel publicarea lor din timp.

Binevoii vă rugăm, Domnule Coleg, a primi asigurarea stimei noastre.

Președinte : **AURELIU M. ELIESCU**

Secretar : *M. P. Florescu*

In cursul lunii Maiu, va eși de sub tipar *Noțiuni de Silvicultură*, lucrare datorită colegilor noștri I. Simionescu și I. Zeicu, pentru brigadieri și pădurari. Lucrarea, format 16×24, va cuprinde circa 300 pagini cu numeroase figuri în text și va costa 100 lei exemplarul. D-nii Șefii de ocoale, cari vor dori a avea aceasta lucrare vor adresa comenzile lor, minimum 10 volume, cu costul respectiv D-lui Inspector I. Simionescu, la Pitești.

Luni 3 Mai a. c. s'a serbat în București : **Serbarea Primăverei.**

Toate școalele primare au avut cursurile suspendate.

Sub conducerea Institutului de educație fizică și a profesorilor copiii au fost conduși în cele 4 centre mari ale Capitalei, unde s'au desfășurat și recreaf.

Societatea „*Progresul silvic*” a fost invitată a participa la asemenea serbări.

D-l Inginer inspector silvic *M. P. Florescu* Secretarul Societății, a participat la grădina dela Societatea de Dăre la semn. D-l Inginer silvic *Eftimie Petrescu* la Parcul Național (Șoseaua Kiseleff), D-l Inginer silvic *I. Popescu Salcie* la Grădina de la Câmpia Grand (Regie) și D-l Inginer silvic *Suteu* la grădina dela Pantilimon.

Toți delegații Soc. „*Progresul silvic*” a arătat copilașilor importanța serbării primăverei sfătuind copiii a iubi păsărelele, florile și arborii. E un început demn de toată lauda, meritul revenind primăriei Capitalei care a organizat asemenea serbări.

MINISTERUL AGRICULTUREI ȘI DOMENIILOR
CASA PADURILOR
DIRECȚIA AMENAJĂRILOR

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor.
Având în vedere art. 2 din Codul silvic.

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem:

Art. I. — Se aprobă de noi.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Parângul, pendinte de comuna Livezeni, Jud. Hunedoara, proprietatea Soc. Anonime pentru exploatarea de lemne „Valea Jiului“, în suprafață de 825 ha. 6100 m. p. din care pădure curată 699 ha. 5400 m. p.—Din această suprafață s'a exploatat în 1911—912 suprafața de 103 ha. 2000 m. p. deci în periodul 1924/1936 se va exploata suprafața de 596 ha. 3400 m. p. — Tratatamentul Codru cu tăeri rase. — Revoluția normală 40 ani și cu garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. — Revizuirea după 10 ani.

Art. II. Acest regulament de exploatare se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situațiunea comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din acest amenajament referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. III. Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat sunt executorii.

Art. IV și ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 12 Februarie 1926 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) Al. Constantinescu

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și al Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere art. 2 din Codul silvic.

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem:

Art. I. — Se aprobă de noi:

Regulamentul de exploatare al pădurii Rezul Mic pendinte de comuna Voivozi, jud. Bihor, proprietatea Abației de Melc în suprafață de 469 Ha. 9365 m. p. regimul codru cu tăeri rase. Revoluția normată 80 ani, exploatarea în 20 ani și cu garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1933.

Art. II. — Acest regulament de exploatare se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței etc.

Art. III. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul anexat fiacărui sunt executorii.

Art. IV și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data aslăzi 24 Martie 1926 în cabinetul nostru.

Ministru (ss) Al. Constantinescu

No. 13506

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic.

Având în vedere art. 2 din Legea Modificatoare la Codul Silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem:

Art. I. — Se aprobă de noi.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Tardod, pendinte de comuna Vârșag, Jud. Odorhei, proprietatea D-nei Pavel Tomas, Eugen Tomas și D-na Iliena Gaal, în suprafață de 144 ha. Regimul Codru cu trei tăeri succesive. Revoluția normală 60 ani, exploatarea în 18 ani și cu garanția de împădurire 800 lei de hectar. Revizuirea în anul 1935.

b) Regulamentul de exploatare a pădurii Călinești-Enachi, pendinte de com. Călinești-Enachi, Jud. Suceava-Bucovina, proprietatea D-lui Iacob Has, în suprafață de 57 ha. 4500 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatare în 3 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Studiul sumar al pădurii Maciovi, pendinte de com. Maciovi, Jud. Caraș Severin, proprietatea Văduvei Maria Litsek născută Makai, Marg. Litsek și Dr. Zoltan Litsek în suprafață de 1000 ha. din care se pune în exploatare 26 ha. 5000 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în tr'un an pentru supr. de 26 ha. 5000 și cu garanția de împădurire 2000 lei de hectar. Revizuirea nu se va mai aproba decât făcându-se un regulament de exploatare pentru întreaga pădure.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Dămășcani, pendinte de com. Petroșani jud. Bălți, proprietatea d-lui Gh. I. Precup, în suprafață de 13 ha. 3400 m. p. — Regimul Crâng simplu. — Revoluția normală 8 ani, exploatarea în 8 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Muravineți, pendinte de com. Pascăuți, jud. Bălți, proprietatea d-lui D. I. Precul, în suprafață de 22 ha. 7000 m. p. — Regimul Crândul cu 100 rezerve la hectar. — Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de hectar.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Mijloc, pendinte de com. Rastolița, jud. Mureș-Turda, proprietatea d-lui Emil Teplanski, în suprafață de 1209 ha. 3500 m. p. din care se pune

în exploatare 375 ha. 3700 m. p. Regimul Codru cu tăeri succesive la interval de 6 ani. Revoluția normală 89 ani, exploatarea în 8 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1925.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Apașa, pendinte de com. Apașa Jud. Brașov, propr. com. Brașov, în supr. de 952 ha. 9700 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani cu 4 perioade exploatare, prima perioadă 1925/44 cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1925.

Art. II. — Aceste regulamente de expl. (amenajamente) se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se în urmă că arătările din aceste regulamente referitoare la suprafața pădurii, la numele propr. etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul (amenajam.) se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. III. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV și ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 30 Martie 1926 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) Al. Constantinescu

No. 14558

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor Având în vedere art. 2 din Codul silvic.

Având în vedere art. 2 din Legea modificatoare la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920

Decidem:

Art. I. Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoaele Văcărești, trupurile Bazgociu și Râpa, pendinte de comuna Văcă-

rești, jud. Dâmbovița, proprietatea Moșt I. Văcărescu, în suprafață de 44 ha. 2000 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 3 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 2 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Bădeni, pendinte de comuna Scobinți, jud. Iași, proprietatea d-lui Gh. Barbu, în suprafață de 642 ha. 6900 m. p. pădure curată. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 18 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Leiculești, pendinte de com. Tisău, jud. Buzău, proprietatea Obștei Moșnenilor Leiculești, în suprafață de 81 ha. 9200 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 15 ani, exploatarea în 15 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Studiul sumar al pădurii Măgura despre Bătrâna, pendinte de com. Sotrile, jud. Prahova, proprietatea d-lui Lt. D. P. Niculescu, în suprafață de 13 ha. 4100 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Cucuteni, pendinte de com. Lețcani, jud. Iași, proprietatea d-lui Moise Alpern, în suprafață de 18 ha. 1600 m. p. Regimul Codru cu tăeri. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Cotul lui Cujbă. pendinte de com. Hermeziu, jud. Iași, proprietatea d-lui Petre Moraru, în suprafață de 31 ha. pădure. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Stejarul nu se va tăia. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Lunca Hudeștii Mari, pendinte de comuna Hudești, jud. Dorohoi, proprietatea d-nei Eufrosina Ciolac în suprafața de 119 ha. 6060 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 3 ani, exploatarea în 3

ani și cu garanția de împădurire 200 leide fiecare hectare Revizuirea după 3 ani.

Art. II. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. III — și ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 30 Martie 1926 în cabinetul nostru.

Ministru (ss) Al. Constantinescu

No. 14560/1926

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor Având în vedere art. 2 din Codul Silvic.

Având în vedere art. 2 din Legea modificătoare la Codul Silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. I. Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Rușii Moldoviței, pendinte de comunele Rușii moldoviței, Vatra Moldoviței, Ciumarna și Rușii pe Boul, Județul Câmpulung, proprietatea Fondului bisericesc ort. Român din Bucovina, în suprafață de 12215 ha. 4900 mp. Regimul Codru cu tăeri rase. — Revoluția normală 120 ani, cu 6 perioade de exploatare.

b) Amenajamentul pădurii Cuciurul Mare, pendinte de comunele Cuciurul Mare, Carapcin și Iordănești, Jud. Storjineț (Cernăuți), proprietatea Fondului Bisericesc ortodox român din Bucovina în suprafață de 3294 ha. 4200 m. p. Regimul Codru cu tăeri succesive. — Revoluția normală 100 ani, cu cinci perioade de exploatare.

c) Amenajamentul pădurii Putna, pendinte de comunele Putna și Gura Putnei, Jud. Rădăuți, proprietatea Fondului Bisericesc ortodox român în suprafață de 11239 ha. 1700 mp. — Re-

gimul Codru cu tăeri localizate. Revoluția normă a 130 ani.

d) Amenajamentul pădurii Argel, pendinte de comuna Argel și Rușii Moldoviței, Jud. Câmpulung, proprietatea Fondului bisericesc ort. român, în suprafață de 13616 ha. 5800 mp. Regimul Codru cu tăeri rase în molid și cu tăeri succesive în celelalte arborete. — Revoluția normală 120 ani cu șase perioade de exploatare.

Art. II. — Aceste amenajamente se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste amenajamente referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat, sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. III. Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. IV și ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea Prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 30 Martie 1926 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) Al. Constantinescu

No. 14562

D e c i z i u n e

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și al Domeniilor.

Asupra raportului d-lui Administrator al Casei Pădurilor,
Având în vedere art. 2 din Codul silvic.

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

D e c i d e m :

Ar. I. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Havarna, pendinte de comuna Havarna, Jud. Dorohoi, proprietatea Institutului N. Sofian, în suprafață de 28 ha. 1825 m. p. — Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în trei ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. — Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Păltinetul, pendinte de comuna Rucăr, Jud. Muscel, proprietatea indiviză a D-nei Elena I. A. Ghika, D-nei Gh. Pr. Anastase și Iancu Gh. Pr. Anastase, în suprafață de 270 ha., din care de exploatat 137 ha. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare ha. Revizuirea după 3 ani de exploatare.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Odoaba, pendinte de comuna Cândești, Jud. Buzău, proprietatea D-nei Constanța Philipide, în suprafață de 132 ha. 4975 m. p. din care de exploatat 50 ha. 8750 m. p. Regimul Crâng simplu Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 20 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Odoaba, pendinte de comuna Cândești, Jud. Buzău, proprietatea D-rei Maria Antonescu, în suprafață de 133 ha. 1050 m. p. din care de exploatat 47 ha. 5000 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 20 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea normală de 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Odoaba, pendinte de comuna Cândești, Jud. Buzău, proprietatea D-nei Virginia Colonel Palada, în suprafață de 134 ha. 9950 m. p. din care de exploatat 48 ha. 0600 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 27 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de tieceare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Se anulează regulamentul de exploatare al pădurii Odoaba pendinte de comuna Cândești, Jud. Buzău, proprietatea D-lui Mihail Antonescu, aprobat prin Deciziunea No. 33339/920 publicată în Monitorul Oficial No. 126/920. Întrucât această pădure s'a divizat între moștenitori.

f) Amenajamentul pădurii Lucieni, pendinte de comuna Sușa Seacă, Jud. Dâmbovița, proprietatea Statului, în suprafață de 2119 ha. 6800 m. p. Regimul Codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 100 ani, începută din 1913.

Art. II. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. III. — și ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 30 Martie 1926 în cabinetul nostru.

Ministru (ss) Al. Constantinescu

No 14564
